

کارگر کمونیست

درباره مسائل جنبش کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: شهلا دانشفر

shahla.daneshfar2@gmail.com

۸۸۱

۱۴۰۴ اردیبهشت

۲۸ آوریل ۲۰۲۵

دوشنبه ها منتشر میشود

فستیوال کوچه اینبار در
۱۱ اردیبهشت - اصغر کریمی
صفحه ۷

کارگران در هفته ای که
گذشته
تنظیم: کارگر کمونیست
صفحه ۶

از خوزستان خبر میرسد
صفحه ۹

تجمعات بازنشستگان
مخابرات در چندین شهر
صفحه ۱۲

به حزب کمونیست
کارگری بپیوندید!

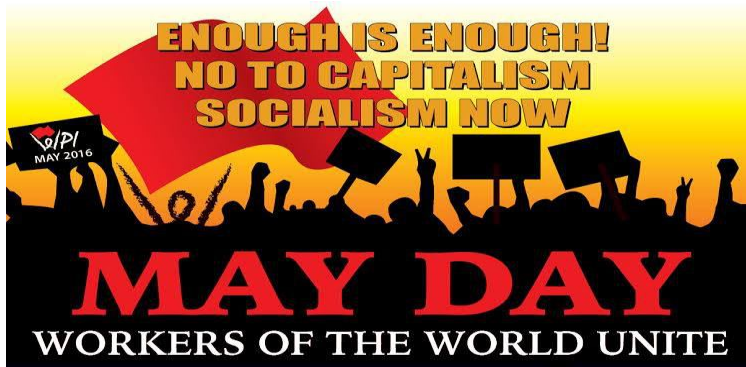
تلگرام: @wpi_tamas

۰۴۴۷۴۳۵۵۶۲۴۶۲

tamas.wpi@gmail.com

جنب و جوش گرامیداشت روز جهانی کارگر

فراخوان معلمان به تجمعات روز یازده اردیبهشت، بازنشستگان به گرامیداشت اول مه در هفتم
اردیبهشت و بیانیه یازده تشکیل کارگری و اجتماعی، صفحه ۲

از معدن تا بندر، محل قتل کارگر - شهلا دانشفر صفحه ۵

جمهوری اسلامی مسئول انفجار در اسکله رجایی است صفحه ۸

در اول ماه مه جانان حاکم را به محاکمه بکشیم
مهران محبی، صفحه ۳

اول ماه مه ناکیدی مجدد بر اراده همه بخشهای جامعه
یاشارسهندی، صفحه ۴

فراخوان بازنشستگان تامین اجتماعی برای ۱۱ اردیبهشت، و تجمعات بازنشستگان مخابرات
صفحه ۱۱

تجمع کارگران معدن تیتانیوم کهنوج، کارگران ارکان ثالث نفت، و اخباری دیگر، صفحه ۱۰

مدیای اجتماعی

گزارشی از ویژه برنامه در استقبال از اول مه، صفحه ۱۶

تسلیت شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران بابت حادثه دلخراش بندر عباس، صفحه ۸

سخنان کاظم نیکخواه در ویژه برنامه استقبال از اول ماه مه، صفحه ۱۲

سخنرانی شهلا دانشفر در برنامه آنلاینی در استقبال اول ماه مه، صفحه ۱۵

پیام به کنفرانس "فری دم ناو" - به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر
از سوی کارزار جهانی "نه به اعدام در ایران"، صفحه ۱۱

پیام به کنفرانس "فری دم ناو" - به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر
پریسا پوینده مسئول تشکیلات کمیته برای آزادی زندانیان سیاسی، صفحه ۱۱

پیام ارسال به ویژه برنامه کمپین برای آزادی کارگران زندان در استقبال از روز جهانی کارگر، صفحه ۱۲

فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت روز معلم، صفحه ۱۳

بیانیه مشترک به مناسبت روز جهانی کارگر، اول می مصادف با ۱۱ اردیبهشت، صفحه ۱۴

جنب و جوش گرامیداشت روز جهانی کارگر

فراخوان معلمان به تجمعات روز یازده اردیبهشت، بازنشستگان به گرامیداشت اول مه در هفتم اردیبهشت و بیانیه یازده تشکیل کارگری و اجتماعی

بازنشستگان تامین اجتماعی نیز با اشاره به فرا رسیدن روز جهانی کارگر برای یکشنبه این هفته فراخوان بر برگزاری تجمع داده اند. از جمله در بخشی از فراخوان بازنشستگان تامین اجتماعی در گیلان چنین آمده است: "در آستانه روز جهانی کارگر و روز معلم،

حاکمان سرمایه سالار در حال تجارت مرگ بوده و نظام سلامت فروپاشیده و سازمان غذا و دارو تماشاگر سترون شدن خود می باشد. مدارس زیر چکمه نظامیان و وزیر آموزش و پرورش که قرار بود معلمی کند، چکمه پوش شد، فرودستان و اقشار کم درآمد به حال خود رها شده و برای بدست آوردن مایحتاج مجبور به انصراف از درمان بیماری خاصی می باشند. بنابر این تنها راه باقی مانده، پیوستن به یکشنبه های اعتراضی سراسری، دوشادوش کارگران، بازیستادگان، با حضور و حمایت معلمان و سایر اقشار می باشد و به خیابان آمده و شعر "زیر بار ستم نمی کنیم زندگی / جان فدا می کنیم در ره آزادی" را زندگی کرد."

قبلا نیز کارگران نیشکر هفت تپه با اشاره به برگزاری روز جهانی کارگر در این مجتمع کارگری بر گرامیداشت روز جهانی کارگر امسال تاکید کرده اند.

و بالاخره یازده تشکیل کارگری و اجتماعی با بیانیه مشترکی به استقبال روز جهانی کارگر رفتند. در بخشی از این بیانیه چنین آمده است: "اول ماه مه در ایران در دل استمرار انقلاب «زن، زندگی، آزادی» با گستردگی اعتصابات و اعتراضات کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران، زنان و سایر اقشار اجتماعی برای تغییر شرایط موجود و پایان دادن به تبعیض، ستم و استثمار و قدرت سیاسی مافوق مردم در بی سابقه ترین ناراضی و خشم عمومی، جامعه را در یک رویارویی قطبی برای تعیین تکلیف قرار داده است." در ادامه بیانیه با اشاره به وضع بد معیشتی کارگران و کل جامعه و سرکوبگریهای حکومت بر گرامیداشت روز جهانی کارگر تاکید کرده و مینویسد: "اول مه را در کارخانه، خیابان، مدرسه، بیمارستان، و همه جای جامعه، با شکوه بیشتری گرامی بداریم. با خانواده های مان در این روز تاریخی همراه شویم، "زن، زندگی، آزادی" را فریاد بزنیم و با صفی متحد و سراسری، عزم خود را برای پایان دادن به مناسبات کنونی اعلام کنیم.

یازده تشکیل امضا کننده این بیانیه عبارتند از: اتحاد بازنشستگان، انجمن برق و فلز کرمانشاه، اعدام نکنید، چالش صفی معلمان ایران، دادخواهان، شورای بازنشستگان ایران، شورای سازماندهی اعتراضات پرستاران، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیر رسمی نفت (ارکان ثالث)، کانون گفتگوی بازنشستگان تامین اجتماعی، ندای زنان ایران حزب کمونیست کارگری بر برگزاری یک اول مه شاد، با شکوه، توده ای که نمایی از اتحاد مبارزاتی کارگران و همه مردم باشد تاکید میکند. زنده باد اول مه روز جهانی کارگر

حزب کمونیست کارگری ایران-۶ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۶ آپریل ۲۰۲۵

جنب و جوش و تحرکات برای گرامیداشت روز جهانی کارگر در ایران در جریان است. روز جهانی کارگر یازده اردیبهشت و روز معلم دوازده اردیبهشت در کنار هم قرار دارند. شورای هماهنگی تشکلهای صنفی معلمان به مناسبت هفته معلم معلمان را برای ساعت ده صبح یازده اردیبهشت به تجمع سراسری در مقابل مراکز آموزش و پرورش فراخوانده است. با تجمعات معلمان در سطح سراسری در ۱۱ اردیبهشت خودبخود فضای اول مه گرمی و ویژه ای پیدا خواهد کرد.

خواستههایی که معلمان قرار است بخاطر آنها تجمع کنند نیز قابل توجه و مهم است و فراخوان ما به پیوستن وسیع خانواده های دانش آموزان همراه با فرزندان شان در این تجمعات است.

مطالبات اعلام شده در این فراخوان در سه بخش معیشتی، آموزشی و حقوقی و مدنی بیان شده و عبارتند از: تعیین دستمزد عادلانه برای معلمان شاغل و بازنشسته، به گونه ای که حداقل تا بالای سطح خط فقر باشد، تعیین بیمه تکمیلی قوی، کارآمد و فراگیر برای همه معلمان شاغل و بازنشسته و دانش آموزان، تعیین تکلیف فوری معلمان خرید خدمتی، حق التدریس و سرایداران مدرسه و رسیدگی به وضعیت معیشتی آن ها از طریق پرداخت دستمزد و بیمه عادلانه، پرداخت بدون تاخیر پاداش پایان خدمت معلمان در سال بازنشستگی همچون سایر نهادهای دولتی، اجرای کامل و واقعی همسان سازی حقوق بازنشستگان با شاغلین آموزش و پرورش، تدوین اساسنامه جدید صندوق ذخیره فرهنگیان با هدف تبدیل آن به شرکتی با مالکیت و مدیریت فرهنگیان و اداره توسط خودشان، آموزش رایگان و با کیفیت در مدارس و رفع تبعیض های جنسیتی و ارائه آموزش های جنسی و اجتماعی در مدارس در جهت کاهش مشکلات اجتماعی دانش آموزان، برنامه ریزی برای جلوگیری از بازماندگی از تحصیل و بازگرداندن کودکان محروم به نظام آموزشی کشور، پذیرش حق آموزش به زبان مادری و اجرای مفاد آن به عنوان گامی در راستای عدالت آموزشی، اختصاص بودجه ای مناسب و کافی برای مدارس، لغو تمامی احکام صادره توسط حراست و هیأت های تخلفات اداری علیه فرهنگیان و دانشجو معلمان به دلیل فعالیت های صنفی، به رسمیت شناختن تشکلهای صنفی مستقل و حق تشکیل یابی و برگزاری تجمعات و لغو هر گونه قرارداد یا تفاهم نامه ای که باعث دخالت یا ورود نیروهای انتظامی و امنیتی به ساحت مدرسه شود.

در پایان این فراخوان چنین آمده است: "ما آمده ایم که آموزش را نجات دهیم، منزلت معلم را بازگردانیم و آینده کودکان این سرزمین را از دست انداز سوداگری و تبعیض بیرون بکشیم. این راه را با اتکا به وحدت، آگاهی و حق خواهی ادامه خواهیم داد."

حزب کمونیست کارگری حمایت قاطع خود را از خواستها و فراخوان معلمان به تجمع حمایت میکند و همه معلمان و خانواده های دانش آموزان و همه مردم را به پیوستن به این حرکت اعتراضی فرا میخواند.

کارگر کمونیست

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست

پیش بسوی اول مه، روز جهانی کارگر!

در اول ماه مه جانیان حاکم را به محاکمه بکشیم

مهران محبی

فضای جاری سیاسی و عمومی جامعه برای ما کارگران و همه مردم متنفذ از جمهوری اسلامی امکان برگزاری مراسمات روز جهانی کارگر را در ابعادی وسیع و سراسری فراهم کرده است. جنب و جوش ها در استقبال از اول مه نشان می دهند که روز جهانی کارگر امسال از نظر کمی و کیفی در سطح بالاتری نسبت به سالهای گذشته گرامی داشته شود.

تا حالا بیانیه ها و فراخوان های متعددی از سوی تشکل های کارگری و اجتماعی و گروه های بازنشتگان صادر شده و در سطح شهرها شعار نویسی ها و پخش تراکت هائی انجام گرفته اند که دارای محتوا و مضامین عمیقاً رادیکال در دفاع از زندگی و رفاه عمومی و همه مطالباتی که اساس انقلاب "زن، زندگی، آزادی" هستند و در ضدیت با کلیت جمهوری اسلامی به عنوان یک حکومت فاسد و جنایتکار که برای بقاء خود دست به هر جنایتی می زند، هستند.

در این اثنا متأسفانه جنایت هولناکی توسط جمهوری اسلامی به وقوع پیوست که جامعه را دچار غم و اندوه کرده است. انفجار مهیب روز شنبه ششم اردیبهشت در اسکله رجائی بندر عباس که ناشی از انفجار کانتینرهای حامل مواد شیمیائی برای تهیه سوخت موشکی بوده است، تا حالا طبق آمار رسمی ده ها نفر کشته و بیش از 1000 نفر مصدوم و زخمی داده است و به این ترتیب حکومت تروریست ها و آدمکشان اسلامی یک اقدام جنایتکارانه دیگر به لیست جنایات بی شمار خود اضافه کرد. طبعاً تلفات و خسارت های جانی و مالی این انفجار محدود به آمارهای اعلام شده نخواهند ماند. انتشار آلاینده های بسیار سمی و خطرناک، سلامت مردم منطقه را به طور جدی به مخاطره انداخته و از اینرو گستره و عمق فاجعه بسیار بیشتر خواهد بود و برای سالیان طولانی ادامه خواهد یافت.

جمهوری اسلامی مسئول مستقیم این جنایت است و اجازه ندهیم براحتهی خود را از زیر بار آن بیرون بکشد. باید رژیم را زیر فشار اعتراضات خود به هر روش ممکن قرار دهیم و خواهان پاسخگویی اش شویم. روز جهانی کارگر فرصت بسیار مناسبی برای اعتراض عمومی به حکومت و به محاکمه کشیدن خامنه ای و همه سران و سرداران جنایتکار رژیم است. اما تا یازدهم اردیبهشت، روز جهانی کارگر نباید در برابر این جنایت جمهوری اسلامی ساکت بمانیم. اعتراضات علیه این قتل و فاجعه حکومتی در هر جا و هر شهر را از کارخانه تا مدرسه و دانشگاه و خیابان برپا کنیم. دنیای ننگینشان را بیشتر از پیش تیره و تار کنیم. کاری کنیم که روز جهانی کارگر که ذاتاً و اساساً علیه ستم و نابرابری و تبعیض به عنوان منشاء و ریشه همه جنایتهای سازمانیافته دولت و حکومت هاست و در ایران علیه حکومت جمهوری اسلامی است، به روز محاکمه قدرتمند آن توسط توده های کارگری و مردمی تبدیل شود.

اول ماه مه تنها به کارگران تعلق ندارد. بلکه روز اعتراض همه مردم علیه کل بساط توحش و بردگی سرمایه داری حاکم است. نزدیک به یک قرن کارگران سراسر جهان علیه حاکمیت یک درصدیهای مفتخور که با استثمار و چپاول دسترنج های کارگران و زحمتکشان و ثروت های عمومی ثروتهای نجومی به جیب زده و اکثریت مردم را محکوم به زندگی حقیرانه کرده اند، به خیابان می آیند و اعتراض می کنند. در ایران

تحت حاکمیت جنایتکار جمهوری اسلامی نیز طبقه کارگر به طریق اولی نماینده اعتراض توده ای و عمومی کل جامعه است. به عبارت روشنتر طبقه کارگر نقش مهمی در کشیده شدن اوضاع به شرایط انقلابی جامعه داشته و در انقلاب "زن، زندگی، آزادی" با ابراز وجود سیاسی اش بصورت بیانیه های اعتراضی و شعارهای کف خیابانی به مبارزات مردمی عمق بخشیده و افق و دورنمای مبارزات و اعتراضات خود برای پایان دادن به هر گونه تبعیض و نابرابری و پایان دادن به حکومتی که اساسش بر جنایت، ترور، قتل و اعدام و ویرانی گذاشته شده است، را در مقابل جامعه قرار داده است. از جمله یک پای مهم منشور خواسته های حداقلی کارگری با بیست امضا و گرامیداشت روز جهانی کارگر و قطعنامه های و بیانیه های ویژه این روز نقاط درخشانی از نقش آفرینی طبقه کارگر است.

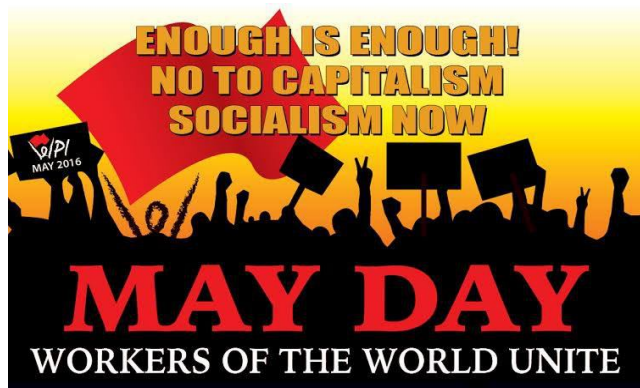
به این اعتبار روز جهانی کارگر به عموم مردمی که نمی خواهند سر بر تن جمهوری اسلامی بمانند تعلق دارد و وظیفه همه این انسان های دادخواه زندگی است که روز اول مه در همبستگی با کارگران، معلمان، بازنشتگان و پرستاران به خیابان بیایند و به هر نحو ممکن چه با شرکت در مراسمات و جشن ها و چه با پخش گل و شیرینی و کاغذ نوشته های "زنه باد اول مه"، "زن، زندگی، آزادی" و "ما دادخواهان فاجعه بندر عباس هستیم" ضمن گرامیداشت این روز متحد کننده اکثریت مردم محروم در برابر صاحبان جنایتکار ثروت و قدرت، خامنه ای و همه جنایتکاران رژیم را مورد اعتراض و نفرت قرار دهند.

هم اکنون اولین بخشی که در برابر جنایت هولناک جمهوری اسلامی در اسکله رجایی دست به اعتراض زدند بازنشتگان و تشکلهای کارگری و معلمان هستند. سران حکومت کاملاً واقف هستند که مردم دادخواه به خاطر چنین جنایتی به راحتی دست از سرشان بر نمی دارند. از همین رو کاملاً وحشت زده شده و بلافاصله بعد از وقوع انفجار اقدام به امنیتی و نظامی کردن منطقه توسط سپاه تروریستی کرده و اجازه به هیچ کس و هیچ رسانه ای غیر از صدا و سیمای حکومتی برای مهندسی افکار و انتشار اخبار مدیریت شده توسط نهادهای امنیتی، نمی دهند تا واقعیات جنایت برای مردم روشن شود.

باید همانند جنایتی که حکومت در حق سرنشینان هواپیمای اوکرائینی مرتکب شده و نتوانست بیشتر از سه روز واقعه را پنهان کند، در این مورد خیلی بیشتر زیر فشارشان بگذاریم تا هر چه سریعتر به جنایت خود اعتراف کنند و از این طریق به زانویشان در آوریم.

روز جهانی کارگر همه دست در دست همدیگر دهیم و اتحاد خود را برای سرنگونی جمهوری اسلامی مستحکم تر کنیم.

زننه باد انقلاب زن زندگی آزادی!

اول ماه مه تاکید می مجدد بر اراده همه بخشهای جامعه یاشار سهندی

در همین کمتر از دو ماهی که از سال جدید گذشته است دو دنیای متفاوت به موازات هم و درست عکس همدیگر پیش رفتند. یک طرف مردمی که اگر سیخ تو چشمانشان نکنند، بی هیچ حسابگری تنگ نظران دنیای سرمایه داری، دور هم جمع میشوند و به شادمانی میپردازند و اینگونه همبستگی میانشان شکل میگیرد و حقیقتا به زندگی رنگی انسانی میزنند. از جشن و پایکوبی سراسری در ایام نوروز، تا فستیوال کوچه در بوشهر، که مردم یک شهر کوچه ها را با رقص و شادمانی به تسخیر خود در آوردند، گویایی این وضعیت است.

طرف دیگر حکومت اسلامی سرمایه است که ماه اول سال به پایان نرسیده بود در معادن به کشتار کارگران مشغول شد، جاده ها که در تعریف طریقی است برای وصل شدن، اما در جاده هایی که متولی آن جمهوری اسلامی است، زندگی بیش از هشتصد انسان در آن به آخر رسید؛ چون برای این حکومت نمی صرفد که جاده ها را ایمن سازد. و آنجا که هم مثلا میخواهد جلو مرگ در جاده ها را بگیرد تنها و تنها راهی به نظرش میرسد که درآمد بزرگی هم نصیبش میکند، افزایش چند برابری "جرایم رانندگی" است. و نیز برای اینکه تباهی حفظ و عمق بخشد، فاطی کماندوهایشان که قلب شان به سیاهی چادری است که سرشان کشیده شده است، علیه رقص و شادمانی مردم در کوچه های بوشهر به خیابان کشاندند.

این دو تصویر از یک جامعه است. یکی تصویری که به اراده مردم شکل گرفته است و انسانی است و دیگری تصویری که حکومت به ضرب شکنجه و اعدام بر جامعه حاکم کرده است. تصویری سبانه و به شدت ضد بشری.

در چنین شرایطی، رژیم اسلامی سرمایه بار دیگر فاجعه دیگری را رقم زد. انفجاری مهیب در گمرک بندر رجایی بوقوع پیوسته که در نتیجه آن تا لحظه نوشتن این یادداشت، بنابه آمار رسمی حکومت 40 کشته و بیش از هزار زخمی بر جای گذاشته است؛ و ویرانی که از این انفجار به جا مانده است نتیجه اقدام جنایتکارانه دپو کردن مواد منفجره در جایی که هزاران انسان مشغول به کارند است، تا مثلا رد گم کرده باشد. برای حکومتی که در یک عملیات دیگر، برای انتقال بمب از هواپیمایی مسافری استفاده کرد تا مکانی در اروپا را منفجر کند، یا هواپیمای مسافری را با موشک هدف قرار داد که مثلا "دشمن" را بدنام کند، این امری بسیار عادی است. و این گونه رقص و شادی در کوچه های بوشهر به عزا تبدیل شد. عزایی بر خلاف عزاهای حکومتی، عزای برای همدردی و همبستگی با مردم بندرعباس.

در این میان یک شایعه این بود که این انفجار "کار اسرائیل" است. کلیه کسانی که در چند ماه گذشته وعده بمباران از سوی امریکا و اسرائیل را میدادند و چون با مذاکرات میان ترامپ و خامنه ای ناامید شدند، به یک حمله محدود از سوی اسرائیل هم راضی بودند، ساعات اولیه ته دلشان غنچ میزد که این کار اسرائیل باشد. اما چون فاجعه روی دهشتناکش را هر ساعت بیشتر و بیشتر نشان داد، مدعی شدند که اسرائیل به غیر نظامیان کار ندارد! این یعنی همه کودکانی که در غزه کشتار شدند نظامی بودند!

فاجعه بندر عباس نشان میدهد "حمله به زیر ساختها"، آوار فاجعه اش روی سر ما مردم خراب میشود. این نشان میدهد بورژوازی در هر شکل و شمایلی دشمن مردم هستند. فاجعه انفجار در بندر عباس تصویری از آرزوی اپوزیسیون راست نیز

هست که بر بستری از فجایع این چنین قصد دارند بر قدرت بازگردند. این همه اما نتیجه "نظام مبتنی بر بردگی مزدی و بربریت سرمایه داری" بر دنیای امروز است. نظامی که متکی بر بردگی مزدی تمام جامعه را به انقیاد خود درآورده است و برای "همه بخش های جامعه" سهمی از بدبختی را در نظر میگیرد. لازم و ضروری است که کل جامعه علیه این شرایط نکبت بار به قیام برخیزد. در ایران برای همه بخش های جامعه پذیرفته شده است که مسبب همه بدبختی ها جمهوری اسلامی است، برای همین خواسته سرنگونی حکومت اسلامی خواسته ای عمومی و همگانی است و کل جامعه برای این هدف در تلاش است. "از معدن تا بندر، محل قتل کارگر" این شعاری است که در آخرین تجمع بازنشستگان فریاد شد. و نشانگر این است جامعه قرار نیست سکوت کند. این فریادی است که نشان میدهد جامعه در مقابل خود فاجعه، یعنی جمهوری اسلامی سرمایه قرار نیست ساکت بماند. این در عین حال جواب آن اپوزیسیون نیز است که در آرزوی برخاستن بمب افکنهای مخوف از جزیره دیگو گارسیا هستند. جواب جامعه را میتوان در بیانیه یازده شکل کارگری و اجتماعی به مناسبت اول ماه مه منتشر شده سراغ کرد، که به درستی در آن تاکید شده است:

"اول ماه می روز اعتراض به کل این نظام مبتنی بر بردگی مزدی و بربریت سرمایه داری است، روز ایستادگی علیه تمامی رنج ها و مصائبی ست که ریشه در سلطه سرمایه دارد." و بیانیه در ادامه تاکید دارد: "از همین روروز جهانی کارگر تنها به طبقه کارگر مربوط نیست، بلکه مربوط به همه بخش های جامعه تحت ستم و تبعیضات اقتصادی، اجتماعی، جنسیتی، قومی و مذهبی و غیره است. همچنین مربوط به خانواده های دادخواه، خانواده های زندانیان سیاسی و مخالفان اعدام و سرکوب است. اول می را در کارخانه، خیابان، مدرسه، بیمارستان، و همه جای جامعه، با شکوه بیشتری گرامی بداریم."

اول ماه مه میتواند تاکید دوباره ای بر آلت رناتو انسانی باشد که از سوی طبقه کارگر خطاب به جامعه مطرح میشود. طبقه ای که رهایی خود را ممکن نمی داند، مگر اینکه کل جامعه از بردگی و بربریت سرمایه داری خلاص شده باشد. در اول ماه مه میتوان آن چهره ای از جامعه را نشان داد که در نوروز یا در کوچه های بوشهر همه بخش های جامعه بر آن تاکید داشتند. شادمانی و همبستگی انسانی حتی در اوج فقر و فلاکت به وقتی که زندگی به اراده خود مردم شکل بگیرد. و برای این امر چنانکه در بیانیه یازده شکل خاطر نشان شده است: "با خانواده های مان در این روز تاریخی همراه شویم، زن، زندگی، آزادی" را فریاد بزنیم و با صفی متحد و سراسری، عزم خود را برای پایان دادن به مناسبات کنونی اعلام کنیم."

پیش بسوی اعتصابات سراسری!

در تهران بازنشستگان تامین اجتماعی در مقابل سازمان تامین اجتماعی و فولاد مقابل صندوق بازنشستگی تجمع داشتند. در شوش بازنشستگان از شهرهای هفت تپه و کرخه و شوش مقابل فرماندار تجمع کرده بودند و با سرود زیر بر ستم نمیکنیم زندگی، جان فدا میکنیم در ره آزادی بساط چپاول و بردگی حاکم را به چالش کشیدند. بازنشستگان از جمله شعار میدادند: "تا حق خود نگیریم از پا نمی نشینیم"، "فقط کف خیابون، بدست میادحقمون"، "نگ ما، نگ ما، دولت الدنگ ما"، "از خوزستان تا گیلان ننگ بر این مدیران"، "از خوزستان تا سیستان ننگ بر این مدیران"، "زیر بار تورم شکسته پشت مردم"، "نگ ما ننگ ما صدا و سیما می ما". از خواستها و مبارزات بازنشستگان وسیعا حمایت کنیم.

حزب کمونیست کارگری ایران - ۷ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۷۱ آپریل ۲۰۲۵

تجمعات بازنشستگان تامین اجتماعی و فولاد در چند شهر بازنشستگان بنر گرامیداشت روز جهانی کارگر را برافراشتند

تجمعات و اعتراضات بازنشستگان اکنون به یک جزء جدایی ناپذیر از جامعه امروز ایران تبدیل شده و هر روز در گوشه و کنار کشور توجه عمومی را به اعتراضات و خواستههای پیشرو آنان جلب می کند.

امروز هفتم اردیبهشت ماه و در آستانه روز جهانی کارگر بازنشستگان تامین اجتماعی و فولاد و معدن همچون یکشنبه های هر هفته در اعتراض به مشکلات معیشتی و برای پیگیری خواستههای خود در چندین شهر تجمع اعتراضی برپا کردند.

در اهواز بازنشستگان در جلوی صف راهپیمایی خود بنر بزرگی را برافراشته بودند که روی آن نوشته شده بود "اول مه روز جهانی کارگر گرامی باد". آنها همچنین شعار می دادند "کارگر زندانی، آزاد باید گردد"، "ایران غارت کردن، ما را بیچاره کردن"، "شورایعالی کار، حامی سرمایه دار"، و "حسین حسین شعارشون، دروغ و دزدی کارشون". در این روز تجمعات بازنشستگان در شهرهای شوش، اهواز، کرمانشاه، اصفهان و تهران بر پا شد.

در کرمانشاه بازنشستگان مقابل تامین اجتماعی تجمع داشتند و در عکس العمل و خشم نسبت به انفجارات بندر رجایی شعار میدادند "از معدن تا بندر/محل قتل کارگر" و با خانواده های جانبازان انفجار هولناک در اسکله رجایی ابراز همبستگی و همدردی میکردند. طبق آخرین خبرها در این انفجار و آتش سوزی بیش حداقل ۲۵ نفر کشته و بیش از هزار نفر مصدوم شده اند. حکومت طبق معمول آمار دقیقی از تلفات این آتش سوزی را اعلام نمی کند. شعارهای دیگر بازنشستگان در این تجمع عبارت بودند از: "دزدی های نجومی / فلاکت عمومی"، "شورای عالی کار/حامی سرمایه دار"، "معلم زندانی/آزاد باید گردد"، "بازنشسته ی زندانی/آزاد باید گردد"، "فقط کف خیابان/بدست میاد حقمان"، "نه جنگ میخوایم/نه کشتار، رفاه میخوایم ماندگار"، "معترض زندانی/آزاد باید گردد"، "خواسته ی ما هر زمان /صلح، رفاه، آزادی".

خاطبان به جامعه و محاکمه آنان، و تمهیدات فوری برای جلوگیری از ادامه صدمات جانی این انفجار خواست های فوری ای است که بر آنها تأکید شده است. انفجار در بندر رجایی، آن چنان خشم و اعتراضی را برانگیخته که مردم در گفتمان هایشان کل بساط توحش و جنایت حاکم را به چالش می کشند و بازتاب آن را بر گفتمان های اول مه می بینیم. در بستر چنین فضایی از اعتراض، حکومت و ارگان هایش را به خاطر این جنایت آشکار زیر فشار قرار دهیم. وادارشان کنیم که بساط اتمی و موشکی شان را جمع کنند. وادارشان کنیم که مصدومین این فاجعه را رایگان و با بهترین امکانات درمانی مورد درمان قرار دهند. به خانواده های جان باختة و به مصدومین غرامت بپردازند. جلوی خسارات بیشتر جانی و معیشتی به مردم را بگیرند. حکومت باید پاسخگو شود.

اول مه روز فریاد رسای دادخواهی و تجدید عهدکردن برای به زیر کشیدن این حکومت وحشی جنایت کار است. (نشریه ژورنال شماره ۱۰۲۵)

از معدن تا بندر، محل قتل کارگر - شهلا دانشفر

روز ششم اردیبهشت انفجار مهیبی در اسکله رجائی بندرعباس به وقوع پیوست و طبق آخرین گزارشات حکومتی ۴۶ کشته و بیش از هزار مصدوم به جا گذاشت. تعداد زیادی از کارگران سوله ها هم ناپدید شده اند. مراتب همدردی خود را با خانواده های این عزیزان و همگان اعلام می کنم.

بدون شک ابعاد این فاجعه بسیار گسترده است و تبعات جانی بسیاری در پی خواهد داشت. دیو کردن مواد شیمیایی خطرناک با قابلیت بالای انفجار در اسکله حمل بار، به منزله گذاشتن بمب ساعتی در محلی است که هزاران انسان در آن مشغول به کارند. جمهوری اسلامی مسئول مستقیم این انفجار در بندر رجایی است و به درست انگشت نشانه مردم به سوی حکومت است. فاجعه ای که جامعه را تکان داد و بازنشستگان این صدای رسای اعتراضات مردمی در آخرین تجمع خود در کرمانشاه ضمن اعلام همبستگی با مردم بندرعباس و خانواده های جان باختگان با شعار "از معدن تا بندر، محل قتل کارگر" فریاد خشم و اعتراض خود را بلند کردند.

اعتراض در مدیای اجتماعی موج می زند. حکومت از شدت هراس منطقه را امنیتی کرده است. تشکل های مختلف کارگری و مدنی از جمله ندای زنان ایران، شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان و کارگران نیشکر هفته تپه در پیام های اعتراضی از اینکه کارگران و مردم همیشه سیر انسانی مافیای زور و قدرت هستند می نویسند. از فجایعی چون طبس، متروپل، پلاسکو، سانچی و هواپیمای اوکراین... که صدها قربانی داد می نویسند و دادخواه اند. شفاف سازی علل این فاجعه، معرفی

کارگران در هفته ای که گذشت

تنظیم کننده کارگر کمونیست

دوشنبه ۸ اردیبهشت:

-بازنشستگان تامین اجتماعی در ادامه اعتراضاتشان به فقر و بی تأمین و کل بساط تبعیض، نابرابری، و چپاول و سرکوب حاکم برای یازده اردیبهشت برابر با اول ماه مه روز جهانی کارگر فراخوان به تجمعات اعتراضی سراسری داده اند.

-بازنشستگان مخابرات همچون دوشنبه های هر هفته در شهرهای کرمانشاه، اهواز، خرم آباد، بیجار، سنندج، تهران، دزفول، تبریز، ایلام، زنجان، تجمع کردند.

-جمعی از بازنشستگان دانشگاه فرهنگیان از سراسر کشور که به تهران آمده بودند در اعتراض به سطح نازل حقوقها و اجرایی نشدن همسان سازی حقوقها مقابل این دانشگاه تجمع کردند.

-کارگران بلوچ شرکت کشت و صنعت مکران گوردیم کنارک در اعتراض به اخراجها تجمع کردند.

یکشنبه ۷ اردیبهشت:

-در این روز در آستانه روز جهانی کارگر بازنشستگان تامین اجتماعی و فولاد و معدن همچون یکشنبه های هر هفته در اعتراض به مشکلات معیشتی و برای پیگیری خواسته های خود در چندین شهر تجمع اعتراضی برپا کردند. این تجمعات در شهرهای شوش، اهواز، کرمانشاه، اصفهان و تهران بر پا شدند. در کرمانشاه بازنشستگان مقابل تامین اجتماعی تجمع داشتند و شعار میدادند: در کرمانشاه بازنشستگان با شعار "از معدن تا بندر/محل قتل کارگر" و با خانواده های جانبختگان انفجار هولناک در اسکله رجایی که طبق آخرین خبرها صحبت از ۲۵ کشته و بیش از هزار مصدوم ست و هنوز آمار دقیقی از ابعاد انسانی این فاجعه در دست نیست اعلام کردند. در اهواز بازنشستگان تجمع و راهپیمایی داشتند و بنبر بزرگ گرامیداشت روز جهانی کار در جلوی صف اعتراض آن جلوه زیبایی به این تجمع داده بود.

-از تاریخ ۱۹ فروردین ۱۴۰۴، کارگران ۹۰ کارگاه آبریزی در منطقه ساروقامیش واقع در فاصله ۱۰ تا ۱۵ کیلومتری جاده میاندوآب -بوکان، به دلیل عدم افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم و شرایط سخت کاری، دست به اعتصاب سراسری زده اند. این اعتصاب گسترده و هماهنگ، شامل گروه های مختلفی از جمله قالبداران، چرخ کشان و کارگران بخش پخت آجر است و همچنان ادامه دارد. کارگران معترض خواستار افزایش ۳۰ درصدی دستمزد و بهبود شرایط کار و زندگی خود هستند. بنا بر خبرها در تاریخ ۳۰ فروردین ماه، هیئتی از اداره کار به منطقه مراجعه کرد و پیشنهادهایی برای پایان دادن به اعتصاب ارائه داد. اما این پیشنهادها از سوی کارگران رد شد.

شنبه ۶ اردیبهشت:

-ده ها کارگر معدن تیتانیوم کهنوج در استان کرمان، در اعتراض به اخراجهای گسترده

مقابل این شرکت معدنی تجمع کردند.

-علیرغم تلاش ماموران حکومت جشن های "فستیوال کوچه" بوشهر برگزار شد و جمعیت بزرگی از مردم با رقص های مختلف خود در کف خیابان بساط آپارتاید جنسیتی حکومت را به چالش کشیدند. این برنامه ابتدا قرار بود فقط در سه مکان از پیش تعیین شده انجام گیرد اما در عکس العمل با مخالفت حکومت، تمام شهر را در بر گرفت.

برگزار شد و جمعیت بزرگی از مردم با رقص های مختلف خود در کف خیابان بساط آپارتاید جنسیتی حکومت را به چالش کشیدند. این برنامه ابتدا قرار بود فقط در سه مکان از پیش تعیین شده انجام گیرد اما در عکس العمل با مخالفت حکومت، تمام شهر را در بر گرفت.

جمعه ۵ اردیبهشت:

- شورای هماهنگی تشکلهای صنفی معلمان به مناسبت هفته معلم معلمان را برای ساعت ده صبح یازده اردیبهشت به تجمع سراسری در مقابل مراکز آموزش و پرورش فراخوانده است. با تجمعات معلمان در سطح سراسری در ۱۱ اردیبهشت خودبخود فضای اول مه گرمی و ویژه ای پیدا خواهد کرد.

پنجشنبه ۴ اردیبهشت:

- یازده تشکل کارگری -اجتماعی طی بیانیه ای مشترک به استقبال روز جهانی کارگر رفتند. در بخش پایانی این بیانیه چنین آمده است: "اول می را در کارخانه، خیابان، مدرسه، بیمارستان، و همه جای جامعه، با شکوه بیشتری گرامی بداریم. با خانواده های مان در این روز تاریخی همراه شویم، "زن، زندگی، آزادی" را فریاد بزنیم و با صفی متحد و سراسری، عزم خود را برای پایان دادن به مناسبات کنونی اعلام کنیم. ". امضا کنندگان این بیانیه عبارتند از: اتحاد بازنشستگان، انجمن برق و فلز کرمانشاه، اعدام نکنید، چالش صنفی معلمان ایران، دادخواهان، شورای بازنشستگان ایران، شورای سازماندهی اعتراضات پرستاران، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیر رسمی نفت (ارکان ثالث)، کانون گفتگوی بازنشستگان تامین اجتماعی، ندای زنان ایران

- کارگران نفت از بخش ارکان ثالث فلات قاره منطقه عملیاتی لاوان، سکویهای نفتی سلمان، رشادت، رسالت و بلال، در اعتراض به قراردادهای غیرشفاف، تأخیرهای مکرر در پرداخت حقوق و تبعیض های مزدی نسبت به سایر ارکان استخدامی نفت دست از کار کشیدند و ضمن اولتیماتوم به مدیران نفت خواستار رسیدگی فوری به شرایط معیشتی و شغلی خود شدند.

-اهالی روستای دهمورد در شهرستان بختگان استان فارس برای چندمین بار در اعتراض به خطرات زیست محیطی بهره برداری از این معدن مقابل معدن تجمع

فستیوال کوچه اینبار در ۱۱ اردیبهشت - اصغر کریمی

اگر جوانان و مردم بوشهر فستیوال کوچه را با جمعیتی هزاران نفره برگزار می‌کنند، اگر مردم در سراسر کشور دلشان برای جمع شدن و مراسم و فستیوالا و جشن و شادی لک میزند، چه فرصتی مناسب‌تر از ۱۱ اردیبهشت، روز جهانی کارگر.

روز جهانی کارگر، ۱ مه، مصادف با ۱۱ اردیبهشت روز امامان و آیت‌الله‌ها نیست، روز حکومتی و روز عزا و ماتم نیست، روز آزادیخواهی و یک دنیای شاد و رنگی و انسانی است. جامعه ما به شدت به این نوع گردهمایی‌ها، اتحادها و فستیوال‌ها نیاز دارد. نیازمند هر فرصتی برای جمع شدن است. اگر بالایی‌ها می‌خواهند ما متفرق باشیم تا دچار سرخوردگی و افسردگی شویم، ما هم مانند بوشهری‌ها از هر فرصتی استفاده کنیم تا جمع شویم و رقص و شادی کنیم. روز جهانی کارگر روزی علیه ستم بالایی‌ها، علیه فقر و تبعیض و نابرابری و استثمار است.

۱۱ اردیبهشت روز کارگر علیه همه مصائب است. مصائبی مانند فقر و نابرابری، سرکوب و بی‌عدالتی و همه ظلم‌ها و محرومیت‌هایی که زائیده این نظام است. پس همراه شویم با کارگران، همه ما، ما معلمان و دانشجویان، ما زنان و دانش‌آموزان، ما هنرمندان و نویسندگان، ما بازنشستگان، ما پرستاران و کارکنان ادارات، ما بلوچستانی‌ها و کردستانی‌ها، ما دادخواهان و رنگین‌کمانی‌ها، ما فعالین انقلاب زن

زندگی آزادی، ما حاشیه‌نشین‌ها، ما تهرانی‌ها و اصفهانی‌ها و کرمانی‌ها. شمالی‌ها و جنوبی‌ها. روز همه ما که این وضع را نمی‌خواهیم که مشتاق یک زندگی خوب و آزاد هستیم. که فقر نمی‌خواهیم، انزوا نمی‌خواهیم، تبعیض نمی‌خواهیم، اسلام و حکومت خرافه و فاسد نمی‌خواهیم، شادی و حرمت و رفاه می‌خواهیم.

حکومت روزه‌های زیادی برای خود درست کرده است روز قدس و عاشورا و فطر و تولد و مرگ فلان امام. ما هم روزه‌های زیادی داریم و روزه‌های بیشتری باید خلق کنیم و آنها را بزرگ و بزرگ‌تر کنیم. روز ۱۱ اردیبهشت هم دست به کار شویم و هر کوچه و خیابانی را به یک فستیوال خانوادگی تبدیل کنیم. از خانه‌ها بیرون بیاییم، زن و مرد، کوچک و بزرگ، همه خانواده و کوچه‌ها و میدان‌ها را از آن خود کنیم. بیرون بیاییم و بگوئیم فرزند کارگرانیم کنارشان می‌مانیم. بگوئیم دنیای دیگری می‌خواهیم و آنرا با هم می‌سازیم. این فرصت را از دست ندهیم. این روز با صدها فستیوال در سراسر کشور می‌تواند روز اتحاد و قدرت‌نمایی ما باشد. (نشریه ژورنال شماره ۱۰۲۳)

از صفحه ۶

کارگران در هفته ای که گذشت...

کردند.

- کشاورزان دشت گرمسار و آرادان در اعتراض به عدم رهاسازی آب از سد نمروند و بحرانی شدن وضع کشت و زمین شان تجمع کردند.

چهارشنبه ۳ اردیبهشت:

- صبح این روز رانندگان رانندگان بین شهری ترمینال کاویانی کرمانشاه در اعتراض به مشکلات معیشتی و کاری خود تجمع کردند. رانندگان معترض می‌گویند: «ببینید ما دیگه چیزی برای از دست دادن نداریم. بنزین گرون شد، قطعه گرون شد، نون و آزمون گرون شد، حالا هم می‌خواین از هر بارنامه سه درصد بئرن؟ دیگه چی مونده؟»

سه شنبه ۲ اردیبهشت:

- بخش‌های مختلف بازنشستگان کشوری، تامین اجتماعی، مخابرات و دیگر صندوق‌های بازنشستگی بنا بر فراخوانی از قبل اعلام شده و در اعتراض به فقر و گرانی و اختلاسگری‌های حاکم و در پیگیری مطالباتشان مقابل صندوق بازنشستگی کرمانشاه تجمع کردند.

- کادر درمانی بهزیستی استان آذربایجان شرقی در واکنش به حقوق و مزایای پایین در برابر حجم بالای مسئولیت‌ها و فشار کاری و گرانی‌های سرسام آور، با مطالبه افزایش فوری حقوقها مقابل اداره کل بهزیستی تبریز تجمع کردند.

- با پیوستن زندان بهبهان، شمار زندانهای "سه شنبه‌های نه به اعدام" به ۴۰ زندان رسید و این حرکت شصت و پنجمین هفته خود را پشت سر گذاشت. همزمان خانواده‌های زندانیان سیاسی محکوم به اعدام در اعتراض به احکام اعدام و اعدامها در برابر زندان اوین، تجمع کردند.

- گروهی از متقاضیان مسکن ملی قزوین خریداران در اعتراض به عدم تحویل خانه‌هایشان برای چندمین بار در مقابل اداره مسکن و شهرسازی تجمع کردند.

- اهالی روستای ناصری خاش در اعتراض به ۱۲ سال بی‌آبی مقابل اداره آب و فاضلاب این شهر تجمع کردند.

دوشنبه ۱ اردیبهشت:

- بازنشستگان مخابرات در شهرهای کرمانشاه، تهران، رشت، اصفهان، اهواز، زنجان، تبریز، سنج، ایلام، بیجار و بندرعباس تجمع کردند و پیگیر خواستهایشان شدند.

- کارگران کارخانه فولاد البرز غرب ابهر در اعتراض به تعویق در پرداخت دستمزدهای خود اعتصاب و تجمع کردند.

- مالباختگان شرکت خودروسازی جم نیز در مقابل دادگستری استان بوشهر تجمع کردند.

- کارگران ایران خودرو تبریز نیز از صبح روز گذشته ۳۱ فروردین در اعتراض به عدم تحقق وعده‌های مدیران و مسئولان استانی برای افزایش دستمزدها و اجرای همسان سازی حقوق و دریافتی آنان با دیگر کارگران، دست به اعتصاب زدند.

- کارگران رسمی شرکت نفت فلات قاره ایران در منطقه عملیاتی لاوان برای پیگیری مطالبات خود تجمع کردند. اهم مطالبات این کارگران عبارتند از: حذف تفکیک مشاغل در مناطق عملیاتی، خارج نمودن فوق العاده‌های مناطق عملیاتی از سقف حقوق، و پرداخت کامل پاداش سنوات خدمت به کارکنان بازنشسته.

جمهوری اسلامی مسئول انفجار در اسکله رجایی است

در انفجار مرگبار امروز ۶ اردیبهشت در منطقه ویژه اقتصادی اسکله رجایی در بندرعباس گفته می شود که متأسفانه بیش از ۷۰۰ نفر از مردم مجروح شده و تعدادی که هنوز آمار آن روشن نیست جانشان را از دست داده اند. تعدادی نیز زیر آوار مانده اند. رئیس پلیس هرمزگان گفته است که تعدادی مفقود شده اند. خسارات زیادی نیز به ساختمان ها و خودروهای اطراف وارد شده است. شاهدان عینی و مردم محل می گویند آمار جانباختگان بسیار بیشتر از شمار معدودی است که حکومت اعلام کرده است. حزب کمونیست کارگری صمیمانه به خانواده های جانباخته تسلیت می گوید.

مترویل آبادان جانشان را از دست می دهند و یا دچار مصدومیت های شدید و نقص عضو می شوند اما حکومت نه غرامتی بابت این لاقیدی ها می پردازد و نه تلاشی برای جلوگیری از این حوادث می کند. وقتی می توان جلوی یک فاجعه را گرفت و گرفته نمی شود، باید از یک جنایت صحبت کرد. حکومت اسلامی مسئول ناامنی حاکم بر کل جامعه است.

فاجعه امروز باید جامعه را به حرکت درآورد. این مساله به همه ما مربوط است. به همه ما کارگران معادن و کارخانه ها و کارگاه ها، دانشجویان، فعالین حقوق زن، بازنشستگان و کادر بیمارستان ها، دادخواهان و دانش آموزان، رانندگان، هنرمندان، نویسندگان و وکلا و فعالین انقلاب زن زندگی آزادی. فراخوان ما به همه تشکل ها و مردم آزاده این است که با مصدومین و خانواده های جانباخته این فاجعه اعلام همبستگی کنند.

حکومت و ارگان هایش را باید شدیداً محکوم کرد. باید قاتلان حاکم را وادار کرد بساط اتمی و موشکی شان را جمع کنند. باید وادار کرد که مصدومین این فاجعه را با بهترین امکانات درمانی مورد معالجه قرار دهند و به خانواده های جانباخته و به مصدومین غرامت لازم بپردازند. این حکومت سزاوار مرگ و نابودی است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۶ آوریل ۲۰۲۵

ارگان های حکومتی به شیوه همیشگی دروغ می گویند و حاضر به اطلاع رسانی در مورد دلیل واقعی این انفجار و تلفات مردم نیستند، منطقه را نظامی کرده اند و دادستانی کل کشور روزنامه نگاران و فعالین شبکه های اجتماعی را تهدید کرده است که گزارش دهی و گمانه زنی نکنند تا امنیت روانی جامعه مخدوش نشود!

گفته می شود که این انفجار به دلیل محموله های شیمیایی خطرناک که برای مصارف موشکی در این بندر نگهداری می شده بوده است. نهادهای ایمنی قبلاً در مورد خطر انفجار هشدار داده بودند. صرف نظر از هر دلیلی که این انفجار داشته است یک چیز روشن است لاقیدی مقامات و ارگان های حکومت در اتخاذ تدابیر امنیتی در مورد نگهداری محموله های شیمیایی و خطرناک. حکومت مسئول اصلی و مستقیم این فاجعه است و مردم به درست انگشت اتهام را به طرف حکومت می گیرند.

حکومتی که نه تلاشی در ایمن سازی معادن و جلوگیری از فجایع هر روزه در معادن و نه فکری به حال ساختمان های ناامن مدارس و بیمارستان ها و نه توجهی به جان مسافران جاده ها می کند و اعتراض مردم را با سرکوب جواب می دهد عامل مستقیم و اصلی تمام انفجارها و حوادثی است که در بنادر و معادن و بسیاری جاهای دیگر اتفاق می افتد. بعد از هر فاجعه ای مقامات خودی در محل فاجعه نشان می دهند، قول و وعده ای می دهند و طبق معمول هیچ اقدامی انجام نمی دهند. هر سال صدها نفر در معادن و کارخانه ها و یا ساختمان هایی مانند پلاسکو تهران و

پیام تسلیت شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران بابت حادثه دلخراش بندر عباس

نیازمند پاسداری، کرامت بخشی و توجه عملی از سوی مسئولان است، نه تنها در شعارها بلکه در عمل.

ما ضمن تسلیت به ملت شریف ایران و خانواده های داغدار، خواهان شفاف سازی علل این فاجعه، برخورد قاطع با مسئولان کوتاهی کننده و جبران خسارات وارده به بازماندگان هستیم. امید آن که خون به ناحق ریخته شده این کارگران مظلوم، چراغی برای بیداری وجدان های خاموش و اصلاح ساختارهای معیوب گردد.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران

ششم اردیبهشت ماه ۱۴۰۴

برگرفته از مدیای اجتماعی

با نهایت تأسف و اندوه، حادثه دلخراش انفجار در بندر رجایی بندرعباس که به جان باختن و مصدومیت جمعی از کارگران شریف و زحمتکش انجامید، دل هر انسان آزاده ای را به درد آورد. کارگرانی که در سخت ترین شرایط، با دست های پینه بسته، چرخ های اقتصاد این سرزمین را به گردش در می آورند، اما همواره از ابتدایی ترین حقوق انسانی و ایمنی شغلی محروم بوده اند.

شورای هماهنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران ضمن ابراز همدردی عمیق با خانواده های داغدار این عزیزان، بر این حقیقت تلخ تأکید می کند که محرومیت و بی توجهی به معیشت و امنیت قشر کارگر، نتیجه سال ها بی عدالتی و بی تدبیری است. درمندان یادآور می شویم که شأن و منزلت کارگران، هم چون معلمان این سرزمین،

از معدن تا بندر، محل قتل کارگر

تامین می‌شود که تقریباً در سال جاری همه این سدها را از دست داده‌ایم. معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا با بیان اینکه استان هرزگان با کمبود بارش ۸۰ درصدی روبرو شده است، افزود: در بسیاری از نقاط کشور با مشکل تنش آبی در سال آبی جاری مواجه خواهیم شد، این در حالی است که پیک مصرف آب شرب از دو ماه آینده آغاز می‌شود.

وی با اشاره به برنامه‌ریزی برای انجام طرح‌های اضطراری تامین آب اظهار کرد: این امر مستلزم تامین اعتبار مورد نیاز است.

جوانبخت با بیان اینکه هم اکنون در ۲۲ استان با تنش آبی روبرو هستیم، ادامه داد: این مساله بیش از ۱۰۰ نقطه از شهرهای مختلف کشور را شامل می‌شود که به منظور مدیریت این شرایط، برنامه‌های مختلفی پیش‌بینی شده و امید است اعتبارات مورد نظر از محل بند "م" ماده ۲۸ تامین شود.

وی یادآور شد: در حال حاضر بسیاری از نقاط کشور با محدودیت کشت بهاره و کشت دوم مواجه است و این امر در بسیاری از استان‌ها ممنوع اعلام شده است؛ کشت برنج در اکثر نقاط استان خوزستان تحت عنوان مصوبات کارگروه مقابله با کم آبی ممنوع اعلام و ابلاغ شده است.

معاون وزیر نیرو تاکید کرد: در تلاش هستیم در تامین آب کمترین سطح نارضایتی وجود داشته باشد، اما در این بین از کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس درخواست داریم که به وزارت نیرو در مدیریت تبعات محدودیت آب در بخش کشاورزی کمک کند.

جوانبخت در پایان تامین اعتبارات بخش شرب را مهم ارزیابی و خاطرنشان کرد: سال آبی جاری سال سختی برای آب کشور است؛ وزارت نیرو در موقعیت اجرا قرار دارد و در این بین کمیسیون کشاورزی می‌تواند با رهنمودهای خود برای مرتفع کردن مسائل کمک کند.

سه‌شنبه ۲ اردیبهشت:

- امروز سه‌شنبه دوم اردیبهشت ماه کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" در ۴۰ زندان کشور شش‌صت و پنجمین هفته خود را پشت سر گذاشت. در این روز زندان بهبهان نیز به این کارزار پیوست. کارزاری که علیه اعدام‌ها و با تاکید بر لغو تمامی احکام اعدام و مجازات شنيع اعدام به جریان افتاده است. وسیعاً به این کارزار پیوندیدیم.

دوشنبه ۱ اردیبهشت:

- بازنشستگان مخابرات در اهواز تجمع کردند و همچون همکارانشان در دیگر شهرها پیگیر خواسته‌هایشان شدند. اعتراض آنها به فقر، گرانی، تبعیض و نابرابری چپاولگریهای سهامداران عمده این شرکت یعنی بنیاد تعاون سپاه و ستاد اجرایی فرمان امام و سرکوبگریهاست.

از خوزستان خبر میرسد؟

۲۲ تا ۲۹ فروردین ۱۴۰۴

کمیته سازمانده - واحد خوزستان
حزب کمونیست کارگری ایران
Worker-Communist Party of Iran

اخبار هفته: واحد خوزستان کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری

۲۹ فروردین تا ۵ اردیبهشت ۱۴۰۴

جمعه ۵ اردیبهشت

- روغن خوراکی هم نایاب شد. از جمله گزارشهای امروز از کمبود شدید روغن نباتی در فروشگاهها و مراکز توزیع شهرهای مختلف استان خوزستان خبر میدهند. این بحران باعث نارضایتی شدید مردم شده است. بویژه روغن یکی از کالاهای اساسی سفره مردم است و کمبود آن مشکلات جدی ای ایجاد کرده است. آب قطع، برق جیره بندی، و روغن نایاب. این وضع خوزستان و مردم در همه جاست.

پنجشنبه ۴ اردیبهشت

- گزارشی از وضع کاملاً غیر انسانی و تکاندهنده بند زنان زندان سپیدار منتشر شده که بازتاب گسترده ای داشته است. آنجا فقط یک زندان نیست بلکه یک شکنجه گاه و قتل گاه است. طبق این گزارش در این زندان کیفیت غذا بسیار بد است و زندانیان تنها دو بار در هفته برنج دریافت می‌کنند و باقی روزها یا باید خودشان با مواد اولیه اندک غذا درست کنند یا با سیب‌زمینی آب‌پز، یک عدد خیار، یک عدد گوجه و یک تخم‌مرغ خام تغذیه شوند. مسئولان زندان به صراحت اعلام کرده‌اند که «بودجه نداریم».

نکته تکاندهنده اینست که قرص‌های خواب‌آور به‌قدری به این زنان داده می‌شود که اغلب آن‌ها دچار بی‌تعادلی، خواب‌زدگی شدید، و حتی فلج شده‌اند. برخی از آن‌ها دیگر حتی قادر به کنترل ادرار نیستند و مجبور به استفاده از ایزی‌لایف شده‌اند. طبق همین گزارش یکی از زندانیان این بند، متولد ۱۳۶۶ و محکوم مالی، ۹ سال است بدون حتی یک بار مرخصی در زندان بسر میبرد. فقط به این دلیل که خانواده‌اش به‌قدری فقیرند که توان گذاشتن سند برای مرخصی او از زندان را ندارند. و بنا بر آخرین خبر او بر اثر تغذیه بسیار ناسالم به دیابت مبتلا شده و تمام دندان‌هایش را بر اثر مصرف شبانه ۷ تا ۱۲ عدد قرص از دست داده است. جمهوری اسلامی بخاطر همه این جنایت‌ها باید بایکوت و سران آن به محاکمه کشیده شوند.

- گزارشات حاکی از این است که در شهرهای بزرگی مثل تهران، مشهد، اصفهان و اهواز، سطح آلودگی هوا بسیار بالا و بحرانی است. خود حکومتیان علل آلودگی هوا را استفاده از سوخت‌های فسیلی، خودروهای فرسوده، صنایع آلاینده و ترافیک همیشگی و کمبود باد و باران در سرما را از جمله عوامل این آلودگی ذکر کرده‌اند. جمهوری اسلامی با سیاستهای چپاولگرانه اش محیط زیست را برای مردم خطر آفرین کرده است. امروز نداشتن هوای سالم نیز به یک معضل اجتماعی خصوصاً در جایی مثل خوزستان تبدیل شده است.

چهارشنبه ۳ اردیبهشت

- محمد جوانبخت معاون وزیر نیرو در امور آب و آبفا در جلسه وزیر نیرو با اعضای کمیسیون کشاورزی، آب، منابع طبیعی و محیط زیست مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه در کشور حدود ۴۰ درصد خشکسالی وجود دارد گفت: نیمی از آب مصرفی شهر بندر عباس که ۱۳۰۰ لیتر می‌شود از سدهای موجود در منطقه میناب

تجمع کارگران معدن تیتانیوم کهنوج، کارگران ارکان ثالث نفت، و اخباری دیگر

برداری از این معدن مقابل معدن تجمع کردند.

تجمع اعتراضی دیگر در این روز از سوی کشاورزان دشت گرمسار و آرادان در اعتراض به عدم رهاسازی آب از سد نمرود و بحرانی شدن وضع کشت و زمین شان انجام گرفت.

آخرین خبر مربوط به برگزاری جشن های "فستیوال کوچه" بوشهر است. که با وجود تلاش ماموران حکومت برگزار شد و جمعیت بزرگی از مردم با رقص های مختلف خود در کف خیابان بساط آپارتمان جنسیتی حکومت را به چالش کشیدند. این برنامه ابتدا قرار بود فقط در سه مکان از پیش تعیین شده انجام گیرد اما در عکس العمل با مخالفت حکومت، تمام شهر را در بر گرفت.

حزب کمونیست کارگری ایران

۶ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۶ آپریل ۲۰۲۵

امروز شنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۴، دهها کارگر معدن تیتانیوم کهنوج در استان کرمان، در اعتراض به اخراجهای گسترده مقابل این شرکت معدنی تجمع کردند. به گفته کارگران طی ماههای اخیر بیش از ۷۰ کارگر این معدن اخراج شدهاند و در برابر اعتراض کارگران فقط وعده داده شده و اقدامی صورت نگرفته است. بحران در معدن تیتانیوم کهنوج، از ماهها پیش آغاز شد و با اخراج ۱۰ کارگر در هفتم فروردین کارگران دست به اعتصاب زدند. معدن تیتانیوم کهنوج، یکی از بزرگترین ذخایر تیتانیوم ایران و جهان، سالانه ظرفیت استخراج چندین هزار تن ماده معدنی را دارد. ارزش بالای این معدن به دلیل کمیابی تیتانیوم و نقش کلیدی آن در صنایع استراتژیک همچون هوافضا، صنایع دفاعی و خودروسازی است. کارگران خواستار بازگشت به کار فوری نیروهای اخراج شده و پایان دادن به سیاستهای ضدکارگری در معدن تیتانیوم کهنوج است.

در چهارم اردیبهشت ماه کارگران نف از بخش ارکان ثالث فلات قاره منطقه عملیاتی لاوان، سکوهای نفتی سلمانی، رشادت، رسالت و بلال، در اعتراض به قراردادهای غیرشفاف، تأخیرهای مکرر در پرداخت حقوق و تبعیضهای مزدی نسبت به سایر ارکان استخدامی نفت دست از کار کشیدند و ضمن اولتیماتوم به مدیران نفت خواستار رسیدگی فوری به شرایط معیشتی و شغلی خود شدند. اعتراضات کارگران ارکان ثالث سراسری است و خواستهای فوری آنها عبارتند: حذف کامل پیمانکاران نفت، افزایش مزد متناسب با تورم و گرانی افسارگسیخته بازار، اعمال مفاد رأی ۳۱۸۸ دیوان در پرداختهای مزدی، اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل و...

همچنین در روز گذشته پنجم اردیبهشت اهالی روستای دهمورد در شهرستان بختگان استان فارس برای چندمین بار در اعتراض به خطرات زیست محیطی بهره

بخشی از پرونده قضایی شان تبرئه کرد، این دو متهم سیاسی همچنان در وضعیت بلا تکلیف در زندان شیبان اهواز نگهداری می شوند.

جمعه ۲۹ فروردین

فرامرز سدهی، شاعر اهل خوزستان و عضو کانون نویسندگان، بر اساس حکمی که به تازگی از سوی شعبه اول دادگاه انقلاب ماهشهر صادر شده، مجموعاً به بیش از ۲۲ ماه حبس محکوم شده است. در این رأی که در تاریخ ۲۴ فروردین ۱۴۰۴ صادر شده، فرامرز سدهی به اتهام "تبلیغ علیه نظام" به هفت ماه و نیم و به اتهام "توهین به رهبری" به ۱۵ ماه حبس تعزیری محکوم شده است. که اشد مجازات یعنی ۱۵ ماه حبس برای او قابل اجرا خواهد بود.

واحد خوزستان کمیته سازمانده بر پایان یافتن امنیتی کردن مبارزات و بسته شدن تمامی پرونده های امنیتی فعالین سیاسی آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی تاکید دارد.

واحد خوزستان - کمیته سازمانده حزب کمونیست کارگری

۵ اردیبهشت ۱۴۰۳، ۲۵ آپریل ۲۰۲۵

از صفحه ۹

از خوزستان خبر میرسد...

یکشنبه ۳۱ فروردین:

- بازنشستگان تامین اجتماعی اهواز در اعتراض به مشکلات معیشتی و برای پیگیری خواستهای خود مقابل استانداری و بازنشستگان شوش مقابل تامین اجتماعی تجمع کردند. در این تجمعات بازنشستگان شعار میدادند "اتحاد اتحاد، علیه ظلم و فساد"، "اسماعیل گرامی آزاد باید گردد"، "نوذ ذبیحی آزاد باید گردد"، "کارگر زندانی آزاد باید گردد"، "تامینو غارت کردند ما را بیچاره کردند"، "دروغ میگن آمریکاست دشمن ما همین جاست"، "تا حق خود بگیریم از پا نمی نشینیم"، و "فقط کف خیابون بدست میاد حقمون". در شوش بازنشستگان با سرود "زیر بار ستم نمیکنیم زندگی، جان فدا میکنیم در ره آزادی" بساط چپاول و بردگی حاکم را به چالش کشیدند.

شنبه ۳۰ فروردین

- در حالی که شعبه ۲۱ دادگاه تجدیدنظر استان خوزستان، در اواخر اسفندماه ۱۴۰۳، #امان جلالی نژاد و #مهدی معمار را از تمامی اتهامات کیفری مطروحه در

پیش بسوی اول مه روز جهانی کارگر

فراخوان بازنشستگان تامین اجتماعی برای ۱۱ اردیبهشت، و تجمعات بازنشستگان مخابرات

دادند. شعارهای اعتراضی بازنشستگان مخابرات در تجمعات این روز از جمله عبارت بودند از "هم مجلس، هم دولت، ظلم میکنم به ملت"، "ستاد فرمان امام مخابراتو برده، حق ماها رو خورده"، "تنگ بر ظالم"، "ظلم و ستم بس کنید حق ما رو پس بدید"، "شرکت پردرآمد بر سر تو چه آمد"، "جعفرپور! حیا کن! حق ما رو ادا کن"، "سهامدار دروغگو، تنگت باد".

در اهواز بازنشستگان مخابرات در تجمع اعتراضی خود با فریاد "مردم بندرعباس تسلیت تسلیت"، حمایت و همبستگی خود را از مردم این شهر و خانواده های جانبازان فاجعه انسانی در بندر رجایی اعلام داشتند.

در این روز همچنین جمعی از بازنشستگان دانشگاه فرهنگیان از سراسر کشور که به تهران آمده بودند در اعتراض به سطح نازل حقوقها و اجرایی نشدن همسان سازی حقوقها مقابل این دانشگاه تجمع کردند.

آخرین خبر مربوط به تجمع اعتراضی دوباره کارگران بلوچ شرکت کشت و صنعت مکران گوردیم کنارک در اعتراض به اخراجها بود. طبق گزارشات ۹۰ کارگر این شرکت با بیش از پنج سال سابقه، اخراج شده اند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۸ اردیبهشت ۱۴۰۴، ۲۸ آپریل ۲۰۲۵

بازنشستگان تامین اجتماعی در ادامه اعتراضاتشان به فقر و بی تامينی و کل بساط تبعیض، نابرابری، و چپاول و سرکوب حاکم، برای یازده اردیبهشت برابر با اول ماه مه روز جهانی کارگر فراخوان به تجمعات اعتراضی سراسری داده اند. این تجمعات در ساعت ده صبح این روز در تهران مقابل سازمان تامین اجتماعی و در شهرستانها مقابل ادارات کل و شعب این سازمان برگزار خواهند شد.

در بخشی از این فراخوان چنین آمده است "حقوق حق و دستیابی به خواسته هایمان در گرو حضور پرشور و مستمر شما در کف خیابان است. تحقق عدالتی را خواهیم که در گرو عرق جبین کارگران دیروز و بازنشستگان امروز تامین اجتماعی بوده اما صدای حقم را گوش شنوایی نیست".

افزایش حقوقها، اجرایی شدن مصوبات انجام نگرفته و پرداخت برخی معوقات مزدی و برکناری مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی بخاطر ممانعت در اجرای مصوباتی که میتواند بهبودی در دریافتی های آنان ایجاد کند از جمله خواسته های فوری بازنشستگان است. بازنشستگان تامین اجتماعی با فریادهای اعتراضی خود علیه بساط چپاول و سرکوب حکومت و محرومیت از درمان رایگان و حقوقهای چندین بار زیر خط فقر صدای اعتراض کل جامعه هستند.

لازم به یادآوری است که برای روز ۱۱ اردیبهشت شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان نیز معلمان را برای پیگیری خواسته های معیشتی، آموزشی و مدنی و اجتماعی خود به تجمعات سراسری در برابر مراکز آموزش و پرورش فراخوان داده است. افزایش حقوقها به بالای خط فقر که امروز سخن از سبب معیشتی شصت هفتاد میلیونی است، تحصیل رایگان و با کیفیت و رفع موانع ورود کودکان محروم از تحصیل و برگرداندن آنها به چرخه آموزش، در مان رایگان و لغو پرونده سازیهای امنیتی و حق تشکل و اعتراض از جمله محورهای مهم مطالبات اعلام شده در بیانیه آنها به مناسبت هفته معلم و برپایی تجمعات یازده اردیبهشت برابر با روز جهانی کارگر است.

بدینگونه اول مه امسال روز اعتراض گسترده کارگران در اعتراض علیه فقر و بی تامينی و برای حق داشتن زندگی ای انسانی است. از این فراخوانها وسیع حمایت کنیم.

اعتراضات در آستانه روز جهانی کارگر گسترده است. امروز هشتم اردیبهشت ماه بازنشستگان مخابرات همچون دوشنبه های هر هفته در شهرهای کرمانشاه، اهواز، خرم آباد، بیجار، سنندج، تهران، دزفول، تبریز، ایلام، زنجان تجمع کردند.

در کرمانشاه و تهران بازنشستگان در ادامه تجمع خود راهپیمایی کردند و شعار

یوتل ست

فرکانس ۱۱۳۸۷

افقی ۲۷۵۰۰

مشخصات فنی تلویزیون

کانال جدید

ترکمن عالم

(جهت یاهست)

فرکانس ۱۰۸۴۵

عمودی ۲۷۵۰۰

اف ای سی ۲/۳

KANAL DODAJ

کانال جدید

Marjan Arvandi

پیام به کنفرانس "فری دم ناو" - به مناسبت اول ماه مه، روز جهانی کارگر

از سوی کارزار جهانی «نه به اعدام» در ایران

علیه اعدام، از شما می‌خواهیم که این اعتراض را بشنوید و آن را تقویت کنید. اتحادیه‌ها، نهادهای کارگری، سازمان‌های حقوق بشری و همه‌ی کسانی که به عدالت اجتماعی باور

دارند، می‌توانند در این مسیر نقش مهمی ایفا کنند — با حمایت رسانه‌ای، افزایش هزینه‌ی سیاسی برای سکوت یا همکاری، مطالبه‌گری از نهادهای تصمیم‌گیر، و ایجاد پیوندهای واقعی با مبارزات مردمی در ایران.

فراموش نکنیم که در قلب انقلاب «زن، زندگی، آزادی»، این کارگران بودند که با اعتصابات خود، با ایستادگی در برابر سرکوب، و با پرداخت هزینه‌های سنگین، نقش تاریخی خود را ایفا کردند — نقشی که ادامه دارد.

اعدام آزمونی جهانی‌ست برای سنجش وجدان بشری و تعهد ما به کرامت انسان. اول ماه مه را به عنوان روز دفاع از حق زیستن، روز ایستادن در کنار آنانی که حتی همین حق اولیه را از آن‌ها دریغ کرده‌اند پاس بداریم و برگزار کنیم. باشد که صدای زندانیان و خانواده‌هایشان در میان هیاهوی جهان گم نشود، و هر قدم ما، گامی باشد در مسیر لغو اعدام و حفظ کرامت انسانی.

کارزار جهانی «نه به اعدام» در ایران

اول ماه مه ۲۰۲۵

برگفته از مدیای اجتماعی

با سلام به شما دوستان، فعالان و انسان‌های متعهدی که در این نشست گرد آمده‌اید،

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، فقط یک روز نمادین نیست. فرصتی‌ست برای شنیدن صداهایی که در بسیاری از نقاط جهان، در حاشیه نگه داشته شده‌اند. در ایران، آن صداها نه فقط نادیده، بلکه سرکوب می‌شوند تا مرز حذف فیزیکی. در جمهوری اسلامی، مجازات اعدام تنها یک ابزار قضایی نیست. ابزاری‌ست سیاسی، برای ترساندن، خاموش کردن، و از بین بردن آن‌هایی که «دگراندیش» شمرده می‌شوند. طی سال گذشته، بیش از هزار نفر در ایران اعدام شدند — بسیاری از آن‌ها از اقلیت‌های قومی، و زندانیان سیاسی و عقیدتی بودند. در این میان، کارگران معترض و فعالان صنفی نیز بی‌نصیب نمانده‌اند.

این واقعیت را نمی‌توان نادیده گرفت که حیات جمهوری اسلامی با سازوکار اعدام پیوند خورده است. این حکومت نه فقط با اعدام که با سیاست مرگ و ارعاب، بر سرپا مانده است. هر اعدام، تلاشی است برای خاموش کردن صدای اعتراض، و جلوگیری از همبستگی. اما همین جامعه‌ای که تحت چنین سرکوب گسترده‌ای قرار دارد، همچنان مقاومت می‌کند.

کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام»، که بیش از یک سال است درون زندان‌های ایران جریان دارد، یکی از مثال‌های زنده این مقاومت است. زندانیان، با اعتصاب غذا، نوشتن بیانیه و تلاش برای رساندن صدای خود به بیرون، هر سه‌شنبه به اعتراض سخن می‌گویند.

ما، کارزار جهانی «نه به اعدام» در ایران، به عنوان بخشی از این جنبش جهانی

پیام پریسا پوینده به کنفرانس "فری دم ناو" در استقبال روز جهانی کارگر

محمدی و پخشان عزیزی و دهها کارگر زندانی دیگر، اکنون بیش از همیشه به حمایت و صدای بین‌المللی نیاز دارند.

همچنین یاد شاهرخ زمانی و بکناش آبتین از پیشگامان راستین این مبارزه، را زنده نگاه می‌داریم؛ کسی که جانش را

در زندان جمهوری اسلامی در راه آزادی و برابری طلبی فدا کردند

در این روز، ما خواستار آن هستیم که:

تمامی زندانیان کارگری و سیاسی بی‌قید و شرط آزاد شوند.

جامعه جهانی به‌ویژه نهادهای کارگری، اتحادیه‌ها و سازمان‌های حقوق بشری، در برابر معامله بر سر حقوق مردم ایران و جان زندانیان سیاسی سکوت نکنند.

خطر تشدید سرکوب و اعدام پس از مذاکرات پشت‌پرده، با صدای بلند افشا شود.

ما خواهان اخراج جمهوری اسلامی از سازمان‌های بین‌المللی از جمله ILO هستیم. و خواهان بایکوت جمهوری اسلامی هستیم.

زنده باد اول ماه مه، زنده باد همبستگی جهانی کارگران

برگفته از مدیای اجتماعی

اول ماه مه، روز جهانی کارگر، نه تنها روزی برای تجلیل از تلاش‌ها و مبارزات بی‌وقفه‌ی طبقه‌ی کارگر است، بلکه روزی‌ست برای ایستادگی و مقاومت در برابر سرکوب و نابرابری. امروز، در حالی که استقبال این روز می‌رویم که شماری از شریف‌ترین فرزندان طبقه‌ی کارگر ایران، به جرم حق‌طلبی و مطالبات برابری طلبانه برای یک زندگی بهتر، در زندان به‌سر می‌برند و جان‌شان در خطر است.

ما امروز در کنار صدها فعال کارگری و صنفی، اعلام می‌کنیم:

پس از برگزاری دومین دور مذاکرات میان دولت‌های آمریکا و جمهوری اسلامی در رم، نگرانی‌ها جدی درباره‌ی معامله بر سر حقوق انسانی مردم در ایران و سکوت در برابر سرکوب داخلی افزایش خواهد یافت. تجربه‌ی تلخ ما نشان می‌دهد که در سایه‌ی چنین مذاکراتی، فشار بر فعالان صنفی و سیاسی شدت می‌گیرد، و جان زندانیان سیاسی - از جمله کارگران زندانی - بیش از پیش در معرض خطر قرار می‌گیرد.

ما اعلام می‌کنیم: هیچ مذاکره‌ای با رژیم کودک‌کش و دشمن طبقه کارگر و مردم فرودست جامعه مشروعیت ندارد. انجا که مردم برای نان، آزادی و کرامت انسانی مبارزه می‌کنند و جان می‌دهند.

فعالین کارگری و کارگران زندانی همچون ناهید خداجو، نسرین جوادی، آتیشا اسدالهی، سپیده قلیان، مطلب احمدیان، هاشم خواستار، وریشه مرادی، شریفه

سخنان کاظم نیکخواه در ویژه برنامه استقبال از اول ماه مه

اول مه روزی است که به طبقه کارگر جهانی تعلق دارد. طبقه‌ای که ثروت‌ها و نعمات را تولید می‌کند و خود از آن محروم است و در فقر و فرودستی و بی‌اختیاری ننگه داشته می‌شود. این یک بی‌منطقی آشکار و غیرقابل قبول است. از همین رو جدال و مبارزه و انقلاب برای خلاصی از استثمار و تبعیضات و دیکتاتوری یک جدال تعطیل‌ناپذیر طبقه کارگر است و با این مبارزه طبقه کارگر هم خود و هم بشریت را از تعرضات و ستمگری‌ها و ناهنجاری‌ها و استثمار انسان از انسان برای همیشه خلاص خواهد کرد. اول ماه مه سمبل و شاخص این جدال و این مبارزه است. او ماه مه روز بسیار زیبایی برای برپایی جامعه‌ای زیبا و شاد و بدون استثمار و ستم و تبعیض و دیکتاتوری است.

در ایران ما با حکومت اسلامی سرمایه‌داران، یعنی با حکومت و سیستمی مواجهیم که بسیار عقب‌مانده، ضد تمام ارزش‌های انسانی، جنایت‌کار، و دیکتاتوری محض علیه کارگران و مردم است. کارگران در ایران بردگی سرمایه‌داری را آشکارا لمس می‌کنند و هر روز با آن در جدال و مبارزه هستند.

امروز این حکومت در محاصره کارگران، و همه مردم است. بخش‌های مختلف کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، زنان، جوانان، دانش‌آموزان و همه مردم به اشکال مختلف این حکومت را زیر ضرب اعتراضات خود گرفته‌اند. این حکومتی است منزوی و بیگانه که همچون یک حکومت اشغالگر فقط با سرکوب سرپا مانده است. این حکومت با اعدام و جنایت تقلا می‌کند که خود را همچنان سرپا نگه دارد. اما تمام دست‌اندرکارانش به زبان‌های مختلف اعتراف می‌کنند که ناقوس پایان حکومت منقرشان به صدا درآمده است.

. تردیدی نباید داشت که سال جاری سال ادامه انقلاب زن زندگی آزادی در ابعاد

بسیار وسیع و سال پایان قطعی جمهوری اسلامی است. در این جامعه حجاب و آپارتاید جنسیتی که سنگر و خاکیز اصلی این حکومت اعلام شده بود سرنگون شده است. هر روز طرح و لایحه تصویب می‌کنند و توسط دختران و زنان و مردان به زباله‌دان انداخته می‌شود.

. جمهوری اسلامی از نظر فرهنگی، سیاسی و اجتماعی شکست‌خورده و سرنگون شده است و ادامه انقلاب زن زندگی آزادی کار این حکومت را تمام خواهد کرد. سرنگونی جمهوری اسلامی در ایران بدون تردید نه فقط مردم ایران، بلکه کل جامعه بشری را از یک ستون ارتجاع و مذهب و عقب‌ماندگی و تروریسم خلاص خواهد کرد و فضای مدرن‌تر و انسانی‌تری را در همه جا رقم خواهد زد. به همین دلیل انقلاب زن زندگی آزادی از همان ابتدا با استقبال و پشتیبانی بخش‌های وسیع کارگران و مردم دنیا همراه شد. امیدوارم که بتوانیم به قول اریک لی اول مه سال آینده را در ایران برگزار کنیم و همه حامیان طبقه کارگر و انقلاب زن زندگی آزادی را به مراسم این روز و جشن سرنگونی جمهوری اسلامی دعوت کنیم.

اول مه روز آزادی و برابری و حکومت انسانی است. زنده‌باد اول ماه مه!

Free Them Now

(برگرفته از مدیای اجتماعی)

اعتراضند و هیچ تصویری از اعتنا به این گونه عوامفریبی‌ها در جامعه مشهود نیست. انقلاب زن زندگی آزادی مسیر حرکت ما را تعیین کرده است. به این اعتبار روز جهانی کارگر در ایران و بویژه در اوضاع و احوال کنونی متمایز از هر کجاست و نسبت به سالیان قبل نیز متفاوت است. جامعه بشدت در تلاطم است و نفت در اعتراض. فریاد فریاد آزادیخواهی و برابری طلبی و رهایی از فقر و بردگی و سرمایه داری وحشی حاکم است. فریادی که خط بطلان میکشد بر هرگونه اعمال قدرت از بالای سر مردم و با شعار معیشت، منزلت حق مسلم ماست، جامعه‌ای شاد و انسانی را طلب میکند.

مردم! کارگران! پیروزی ما در اتحاد ماست. زنده باد روز جهانی کارگر

پیام از محبوبه یک پرستار

اول مه روز جهانی کارگر گرامی باد. ما پرستاریم. از فقر و فلاکت، از تبعیض و نابرابری، از زورگویی و سرکوب و داشتن آقا بالا سر بیزاریم. اعتراضات بسیاری کردیم و جواب نگرفتیم. اما همانطور که اعلام کرده ایم. کوتاه نمی‌آییم. روز جهانی کارگر را فرصتی میدانیم که در کنار دیگر کارگران اعتراض‌آمیز را محکم تر اعلام کنیم. ما برده نیستیم. ما انسانیم و شایسته زندگی‌ای انسانی. اول مه روز همه ما مردم است تا خشم فروخته در گلوهایمان را بیرون بریزیم. تجدید عهد کنیم بر سر به پیروزی رساندن راه ناتمامان برای ساختن جامعه‌ای که در آن انسانیت حرف اول را بزند. "پرستار نباشد، نظام از هم می‌پاشد"

از مدیای اجتماعی

سه پیام ارسال به ویژه برنامه کمپین برای آزادی کارگران زندان در استقبال از روز جهانی کارگر

پیام از امید کارگر نفت. ارکان ثالث

در آستانه اول ماه می، کارگران نفت در اعتراضات و بیانیه‌هایشان اعلام کردند: به دست باز کارفرمای پروژه‌ها و پیمانکاران مافیایی در نفت اعتراض داریم. در برابر اصرار حکومت در ارزان نگه داشتن نیروی کار و تقدیم کارگران با سرکوب به سرمایه داران و پیمانکاران ایستادگی میکنیم و شعار حمایت از بخش خصوصی را بعنوان ترفند حکومت در پیشبرد این اهداف میشناسیم. در پایان سال ۴۰۳ اولتیماتوم دادیم که اگر به خواسته‌هایمان جواب داده نشود اعتراضاتمان را گسترده تر خواهیم کرد. با آغاز سال جاری اعتراضاتمان را از سر گرفتیم. دوباره تجمع کردیم و شعار دادیم: "شورای عالی کار حامی سرمایه دارد" و اکنون به مناسبت روز جهانی کارگر و در گرامیداشت این روز جهانی همبستگی کارگری، باصدایی بلند تر خواسته‌هایمان را فریاد می‌زنیم.

لازمست این را هم خاطر نشان کنیم که برخلاف سناریوی حکومت در برجسته نمودن اخبار مذاکرات از بالا با ایالات متحده آمریکا که با قصد تزویر و مشغول نمودن افکار عمومی و جامعه معترض با تبلیغات وسیع در جریان است، جامعه و بخصوص کارگران معترض نفت که در این خیمه شب بازی‌های تکراری، درمانی بر درد خود نمایند، با فریادهای حق طلبانه خود علیه کل این بساط استثمار و بردگی در

فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به مناسبت روز معلم

- برنامه‌ریزی برای جلوگیری از بازماندگی از تحصیل و بازگرداندن کودکان محروم به نظام آموزشی کشور.

- پذیرش حق آموزش به زبان مادری و اجرای مفاد آن به عنوان گامی در راستای عدالت آموزشی.

- اختصاص بودجه‌ی مناسب و کافی برای مدارس

ب) مطالبات حقوقی و مدنی

= لغو تمامی احکام صادره توسط حراست و هیأت‌های تخلفات اداری علیه فرهنگیان و دانشجو معلمان به دلیل فعالیت‌های صنفی.

- به رسمیت شناختن تشکلهای صنفی مستقل و حق تشکیل یابی در چارچوب اصل ۲۶ قانون اساسی.

- حق برگزاری تجمعات بر اساس اصل ۲۷ قانون اساسی

لغو هر گونه قرارداد یا تفاهم‌نامه‌ای که باعث دخالت یا ورود نیروهای انتظامی و امنیتی به ساحت مدرسه شود.

- ما فرهنگیان ایران، بار دیگر اعلام می‌کنیم که این مطالبات حقوق بدیهی ماست؛ حقوقی که سال‌هاست مورد بی‌توجهی، انکار یا سرکوب قرار گرفته است. حاکمیت باید بداند که جامعه فرهنگیان دیگر حاضر نیست در برابر فقر، تبعیض، تحقیر و سیاست‌های مخرب آموزشی سکوت کند.

ما آمده‌ایم که آموزش را نجات دهیم، منزلت معلم را بازگردانیم و آینده کودکان این سرزمین را از دست‌انداز سوداگری و تبعیض بیرون بکشیم. این راه را با اتکا به وحدت، آگاهی و حق خواهی ادامه خواهیم داد.

در همین راستا شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران از همه‌ی همکاران شاغل و بازنشسته می‌خواهد که در تجمع روز پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت که به مناسبت آغاز هفته‌ی معلم برگزار می‌شود شرکت کنند.

زمان: روز پنجشنبه ۱۱ اردیبهشت ساعت ۱۰ صبح

مکان: در مراکز استان‌ها مقابل اداره‌ی کل و در شهرستان‌ها مقابل ادارات آموزش و پرورش

شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران- اردیبهشت ۱۴۰۴

برگرفته از مدیای اجتماعی

در آستانه‌ی روز معلم، یاد و خاطره‌ی زنده‌یاد ابوالحسن خاندلی، معلم آزاده‌ای که در دوازدهم اردیبهشت سال ۱۳۴۰ در جریان تجمع صنفی فرهنگیان به دست حکومت وقت جان باخت را گرامی می‌داریم؛ او نماد ایستادگی فرهنگیان در برابر ظلم و بی‌عدالتی بود. بیش از شصت سال از آن روز می‌گذرد اما هنوز خواسته‌های فرهنگیان بر زمین مانده و ساختار تبعیض‌آمیز حاکم بر آموزش و پرورش پابرجاست. ما: فرهنگیان شاغل و بازنشسته ایران، در تداوم همان مسیر عزتمند، امروز نیز صدای رسای مطالبات برحق خود را از تریبون تشکلهای صنفی اعلام می‌کنیم؛ مطالباتی که ریشه در قانون اساسی، کرامت انسانی و حقوق اولیه شغلی، معیشتی و مدنی دارد.

الف) مطالبات معیشتی

- تعیین دستمزد عادلانه برای معلمان شاغل و بازنشسته، به گونه‌ای که حداقل تا بالای سطح خط فقر تأمین شود.

- تعیین بیمه تکمیلی قوی، کارآمد و فراگیر برای همه معلمان شاغل و بازنشسته و دانش‌آموزان

- تعیین تکلیف فوری معلمان خرید خدمتی، حق التدریس و سرایداران مدرسه و رسیدگی به وضعیت معیشتی آن‌ها از طریق پرداخت دستمزد و بیمه عادلانه.

- پرداخت پاداش پایان خدمت معلمان در سال بازنشستگی همچون سایر نهادهای دولتی بدون تأخیر.

- تدوین اساسنامه جدید صندوق ذخیره فرهنگیان با هدف تبدیل آن به شرکتی خصوصی با مالکیت و مدیریت فرهنگیان، برگزاری مجمع عمومی و انتخاب هیئت‌مدیره توسط سهام‌داران و اختصاص ارزش مالکانه به اعضای صندوق.

- اجرای کامل و واقعی همسان‌سازی حقوق بازنشستگان با شاغلین آموزش و پرورش.

ب) مطالبات آموزشی

- بازگشت به اصل آموزش رایگان مندرج در اصل ۳۰ قانون اساسی و پایان دادن به کالایی‌سازی آموزش

- لزوم توجه به آموزش با کیفیت در مدارس و رفع تبعیض‌های جنسیتی و ارائه آموزش‌های جنسی و اجتماعی در مدارس در جهت کاهش مشکلات اجتماعی دانش‌آموزان

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

بیانیه مشترک به مناسبت روز جهانی کارگر، اول می مصادف با ۱۱ اردیبهشت

اعلام کردیم از آنجا که "معیشت اساس زندگی ست"، دستمزد کمتر از نرخ واقعی سبب معیشت جرم است. اما طبق روال هر سال در نهاد حکومتی "شورای عالی مزد"، دستمزد چند برابر زیر هزینه‌ی واقعی سبب معیشت را به کارگران تحمیل کردند که نتیجه‌اش ادامه‌ی شرایط پر مشقت زندگی نیروی کار و محروم ماندن شمار بیشتر

کودکانمان از تحصیل، و اضافه شدن صف کودکان کار و خیابان و از هم پاشیدن زندگی‌مان است.

در مقابل مقاومت، اعتراض و مبارزه‌ی اکثریت جامعه به شرایط موجود، حکومت به جای پاسخگویی، سیاست سرکوب، بازداشت و زندان را تشدید کرده و با رکورد حیرت‌آور اعدام‌ها تلاش برای ایجاد فضای رعب و تمکین جامعه را ادامه می‌دهد. اما جامعه‌ای که دیگر نمی‌خواهد همانند سابق زندگی کند از ترسیدن و مرعوب شدن عبور کرده است.

کشمکش‌های اجتناب ناپذیر طبقه کارگر با حاکمیت سرمایه، تنها با اتحاد و سازماندهی در تشکلهای متکی به اعمال اراده‌ی جمعی، از جمله در شوراها و جنبش مجامع عمومی، می‌تواند تبدیل به قدرت مادی برای تغییر بنیادین در ساختن زندگی مرفه، برابر و آزاد برای همه انسان‌ها شود.

اول ماه می، روز اعتراض به کل این نظام مبتنی بر بردگی مزدی و بربریت سرمایه‌داری است، روز ایستادگی علیه تمامی رنج‌ها و مصائبی ست که ریشه در سلطه‌ی سرمایه دارد. از همین رو روز جهانی کارگر تنها به طبقه‌ی کارگر مربوط نیست، بلکه مربوط به همه بخش‌های جامعه‌ی تحت ستم و تبعیضات اقتصادی، اجتماعی، جنسیتی، قومی و مذهبی و غیره است.

همچنین مربوط به خانواده‌های دادخواه، خانواده‌های زندانیان سیاسی و مخالفان اعدام و سرکوب است.

اول می را در کارخانه، خیابان، مدرسه، بیمارستان، و همه جای جامعه، با شکوه بیشتری گرامی بداریم. با خانواده‌های مان در این روز تاریخی همراه شویم، "زن، زندگی، آزادی" را فریاد بنیم و با صفی متحد و سراسری، عزم خود را برای پایان دادن به مناسبات کنونی اعلام کنیم.

امضاء ها:

- ۱- اتحاد بازنشستگان ۲- انجمن برق و فلز کرمانشاه
- ۳- اعدام نکنید ۴- چالش صنفی معلمان ایران
- ۵- دادخواهان ۶- شورای بازنشستگان ایران
- ۷- شورای سازماندهی اعتراضات پرستاران
- ۸- شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت
- ۹- شورای سازماندهی اعتراضات کارگران غیر رسمی نفت (ارکان ثالث)
- ۱۰- کانون گفتگوی بازنشستگان تامین اجتماعی
- ۱۱- ندای زنان ایران (برگرفته از مدیای اجتماعی)

اول ماه مه روز جهانی همبستگی طبقه کارگر علیه مناسبات موجود و ساختن جهانی مبتنی بر رفاه، برابری و آزادی است!

ثروت انباشته شده‌ی هزاران سال تمدن بشری به‌ویژه تولیدات شگرف صد سال اخیر که امروزه در تسلط و تصاحب انحصاری سرمایه‌داران متمرکز شده، نه تنها نتوانسته نیازها و معیشت انسان‌ها را به‌طور برابر و مرفه تامین کند، بلکه راست‌ترین جناح‌های سرمایه‌ی جهانی در قدرت، تلاش برای عقب راندن و بازپس‌گیری دستاوردهای مبارزاتی جوامع بشری را شدت بخشیده‌اند.

این سیستم مبتنی بر سود و بازار، برای تامین و تضمین زندگی و نیازهای بشریت کار نمی‌کند.

تسلط اقتصادی-اجتماعی چنین سیستمی، همه‌ی هستی بشر را نه تنها با ایجاد شرایط فقر و فلاکت عمومی و تنگناهای شدید معیشتی تحت تاثیر قرار داده، بلکه با هدر دادن منابع زیست بشر و تخریب امکانات، محیط زندگی همه‌ی موجودات، منابع حیات در کره‌ی زمین را به‌شکلی بی‌سابقه تخریب کرده است.

در ذات و درون این سیستم اقتصادی، چیزی فاسد و مخرب وجود دارد که علیرغم افزایش ثروت اجتماعی توسط نیروی کار، اما فقر، نابرابری، تبعیض و فلاکت از بین نرفته و شکاف طبقاتی پی‌درپی بیشتر می‌شود.

اول ماه مه در ایران در دل استمرار انقلاب «زن، زندگی، آزادی» (با گستردگی اعتصابات و اعتراضات کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران، زنان و سایر اقشار اجتماعی برای تغییر شرایط موجود و پایان دادن به تبعیض، ستم و استثمار و قدرت سیاسی مافوق مردم در بی‌سابقه‌ترین نارضایتی و خشم عمومی، جامعه را در یک رویارویی قطعی برای تعیین تکلیف قرار داده است.

در این مصاف تاریخی، زنان همچنان در چنبره‌ی استثمار پنهان کار خانگی در روند تولید و بازتولید نیروی کار، به‌عنوان بخش مهمی از طبقه‌ی کارگر، اول ماه می را در مسیر رهایی از بردگی و استثمار و مبارزه‌ی بی‌امان علیه همه‌ی مناسبات تبعیض‌آمیز جنسیتی، طبقاتی و قومی ارج گذاشته و با تعمیق مطالبات خود همچنان به پیش می‌روند.

مهاجرت‌های از سر ناگزیری، افزایش صف بیکاران و بی‌ثباتکاران در نتیجه‌ی تعرض و غارت منابع زیستی استان‌های محروم، بیانگر گسترش صفوف طبقه‌ی کارگری است که چیزی برایش نمانده بجز زنجیرهایش که اول ماه می نماد تحقق پاره شدن آنهاست.

پیامدهای ویرانگر و خانمان‌برانداز سیاست‌های چند دهه‌ی حکومت از جمله: رویکردهای پرهزینه سیاست خارجی بی‌ربط به زندگی مردم و علیه منفعت عمومی، تعدیل اقتصادی، خصوصی‌سازی و تعطیلی واحدهای تولیدی و خدماتی، برقراری بساط مفتخوری پیمانکاران در محیط‌های کار و به‌ویژه در نفت، گاز و پتروشیمی که به ساختار اساسی استخدامی کشور تبدیل شده، برون‌سپاری بیش از پیش آموزش، بهداشت و سلامت عمومی، مسکن و سایر نیازهای اولیه به عرصه‌ی کسب و کار در بازار آزاد، همراه با رویکرد سیاست مشت آهنین سرکوب و انسداد بیش از پیش جامعه، شرایطی غیر قابل تحمل و حوادث غیرقابل پیش بینی ناشی از آن را به‌وجود آورده است.

فقر و بی‌تامینی با انواع بحران‌های معیشتی همچون بحران آب، برق، بیکاری و بحران‌های زیست‌محیطی، بهره‌مندی از یک زندگی عادی را هم برای اکثریت مردم سخت و پر مشقت کرده است.

سخنرانی شهلا دانشفر در برنامه آنلاین در استقبال اول ماه مه

پیشاپیش روز جهانی کارگر را به همه شما کارگران، بازنشستگان، معلمان، پرستاران که با اعتراضات هر روزه‌تان حماسه می‌آفرینید، به شما زنان شجاع و معترضی که چنین جانانه ایستاده‌اید و به آپارتاید جنسیتی که پرچم آن حجاب است نه گفتید. به شما دانشجویان و جوانان که ستون مهمی از انقلاب هستید و به همه شما مردم که با فریاد زن زندگی آزادی، به میدان آمدید و خلاصی از جهنم جمهوری اسلامی را فریاد زدید، شادباش می‌گویم.

در ایران روز کارگر معنای ویژه‌تری دارد. خصوصاً به دنبال انقلاب زن زندگی آزادی و خصوصاً در اوضاع سیاسی امروز. در اینجا بخش‌های مختلف طبقه کارگر در جدالی هر روزه با چپاولگران و ویرانگران انسانیت‌اند.

امروز ما در شرایطی روز جهانی کارگر را گرامی می‌داریم که فقر و بی‌تامینی در پرتو اختلاسگری‌های مافیای حاکم جمهوری اسلامی بیداد می‌کند. سونامی گرانی و بیکاری بیداد می‌کند. حکومت توان اداره جامعه را از دست داده و حتی آب و برق و نیازهای اولیه مردم جیره‌بندی می‌شود. ما حتی با بحران هوای سالم برای نفس کشیدن و با تخریب محیط‌زیست و فرونشست زمین و انواع بحران‌ها روبرویم. این وضعیت جامعه را به نقطه انفجار رسانده است.

در مقابل جنبشی بسیار گسترده در ابعاد وسیع و توده‌ای برای معیشت و رفاه و زندگی انسانی در جریان است. نفت، مترو، ذوب‌آهن، فولاد، هفت‌تپه، معادن و بیمارستان‌ها و بسیاری از مراکز مختلف کارگری، دانشگاه‌ها، خیابان‌ها و کل جامعه در تلاطم است و شعار "معیشت منزلت، حق مسلم ماست" همه‌جا سر داده می‌شود. در اینجا از هر گوشه جامعه اعتراض می‌بارد.

مردم ضعف حکومت را می‌بینند. شکست‌هایش در منطقه و چهره تسلیم‌شده‌اش را در پای میز مذاکره با آمریکا می‌بینند و با شعار "با مذاکره، بی مذاکره سرنگونی" پاسخ محکمی به این حکومت و جهان داده و راه پیشروی بیشتر برای به پیروزی رساندن انقلاب را جستجو می‌کنند.

بحث مذاکره یا جنگ را آن‌چنان داغ کردند که فضای اعتراض را حاشیه‌ای کنند، بازنشسته و کارگر معترض در کف خیابان با شعارهایش "دشمن ما همین جاست دروغ می‌گویند آمریکا است"، "نه جنگ می‌خواهیم نه کشتار رفاه می‌خواهیم پایدار" پاسخ محکمی به این تلاش‌ها داد.

حکومت اسلامی از ترس گر گرفتن بیشتر اعتراضات اعدام‌ها را افزایش و سرکوب‌های را شدت داده است. انسان‌های معترضی چون شریفه محمدی، عباس دریس، پخش‌ان عزیزی، وریشه مرادی و لیست بزرگ دیگری در خطر اعدام‌اند. شمار بسیاری از کارگران و معلمان معترض در زندان‌اند. حکومت از اعتراضات معلمان

هراس دارد؛ چون قدرت بسیج آنها در سطح سراسری را دیده است و سرکوب علیه آنان با شدت ادامه دارد. اما جامعه با گستردگی اعتراضاتش بی‌حاصل بودن این سرکوب‌ها را به حکومت گوشزد کرده و بر تداوم راه خود تأکید دارد. از جمله سه‌شنبه‌های نه به اعدام به ۴۱ زندان کشیده شده و اکنون خانواده‌های محکومین به اعدام نیز به خیابان آمده و می‌رود که به شهرهای بیشتری کشیده شود.

دیدیم که آغاز سال ۱۴۰۴ اعلام فتح رسمی خاکریز حجاب از سوی مردم به حکومت بود. در هشت و مارس و در فضای جشن‌های نوروزی و آوازخوانی‌ها و رقص بی‌حجاب زنان اشکال مختلفی از به چالش کشیدن کل بساط آپارتاید جنسی حاکم است.

حکومت در اوج استیصال و دیوانه‌وار بین نیروی انتظامی و مدارس قرار داد ورود آزاد پلیس به مدارس را می‌بندند. فریاد مدرسه‌پادگان نیست از جامعه بلند می‌شود و این جنبشی برای زندگی و زندگی‌ای بهتر و علیه ماشین تحجر و اعدام و جنایت است. جنبش زن زندگی آزادی،

اول مه روز فریاد رسای این جنبش است و با شور و شوق به استقبال این روز می‌زنیم. من همه کارگران، بخش‌های مختلف کارگری و همه مردم را ا به برافراشتن پرچم اول مه روز جهانی کارگر فرامی‌خوانیم. شعار زندانی سیاسی آزاد باید گردد، را همه‌جا طنین‌انداز کنیم. بر پایان دادن به اعدام‌ها و مجازات شنیع اعدام تأکید کنیم. شعار منزلت معیشت عدالت حق مسلم ماست را در تمام تجمعات و اعتراضات جاری کنیم.

در سطح جهانی نیز امروز کارگران و مردم ایران به بیشترین حمایت‌های نیاز دارند. از اتحادیه‌های کارگری و همه نهادهای انسان‌دوست می‌خواهیم که به حمایت‌های خود ادامه دهند و با فشار بیشتری تلاش کنیم که اعدام‌ها در ایران متوقف شود. در زندان‌ها را باز کنیم و مهم‌ترین شکل فشار بر جمهوری اسلامی بایکوت جهانی آن است. اخراج آن از همه نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان جهانی کار است. اجلاس جهانی آی ال او در پیش است. ما با همین فریاد آنجا خواهیم بود. گرامی باد اول مه روز جهانی کارگر

Free Them Now

(برگرفته از مدیای اجتماعی)

جان "ما امنیت ندارد!"

در بندرعباس مواد شیمیایی خطرناک با قابلیت بالای انفجار در میان دیگر مرسوله‌ها بدون داشتن هیچ تدابیر ایمنی، حمل و نقل می‌شود و فاجعه می‌آفریند! ذخیره مواد شیمیایی خطرناک با قابلیت بالای انفجار در اسکله حمل بار به منزله بمب ساعتی است.

ما همیشه کشته می‌شویم و جان ما سپر انسانی مافیای زور و قدرت شده است.

همانطور که در طبس، متروپل، پلاسکو و سانچی و هواپیمای اکراین ... سپر بلا شدیم

امنیت ندارد!

ندای زنان ایران

#سپر-انسانی #بندرعباس

#همدردیم-معترضم

(برگرفته از مدیای اجتماعی)

گزارشی از ویژه برنامه در استقبال از اول مه

Free Them Now

روز چهارم اردیبهشت (۲۴ آوریل) ویژه برنامه استقبال از اول ماه مه با ابتکار کمپین برای آزادی کارگران زندانی (free them now) به صورت آن لاین در تلویزیون کانال جدید و رسانه های اجتماعی برگزار شد. این در واقع یک کنفرانس از نمایندگان از شماری از تشکلهای و اتحادیه های کارگری کشورهای انگلستان، ایتالیا، کانادا، اسپانیا، عراق و ایران در حمایت از کارگران ایران در آستانه روز جهانی کارگر بود. تلویزیون کانال جدید این برنامه را مستقیماً و بطور زنده پخش کرد و میثم عتیق از سوی این تلویزیون مجری و گرداننده این برنامه بود.

شهلا دانشفر سخنگو و کاظم نیکخواه مسئول روابط بین المللی کمپین برای آزادی زندانیان سیاسی از سخنرانان این برنامه بودند. از مسئولین اتحادیه های کارگری بین المللی و کمپین ر های شناخته شده جهانی از جمله مسعود ارژنگ و آندریا دانکن از رهبران اتحادیه خدمات عمومی بریتیش کلمبیا در کانادا (BCGEU)، سمیر نوری سخنگوی فدراسیون اتحادیه های کارگری عراق در خارج کشور، - تهمینه صادقی، عضو اتحادیه کارکنان بخش عمومی کانادا (CUPE) و اریک لی بنیانگذار سایت بین المللی کارگری لیبر استارت در این برنامه شرکت داشتند. همچنین سالواتوره مارا از کنفدراسیون عمومی کار ایتالیا CGIL، خسوس گایه گو گارسیا مسئول سیاست بین المللی اتحادیه کارگران بخش عمومی اسپانیا UGT، استفان ون سیچوسکی، پرزیدنت شورای اتحادیه های کارگری در ونکوور و حومه VDLC، حمید حسینی سخنگوی انجمن ایرانی دفاع از حقوق بشر در اسپانیا. با پیامهای خود این ویژه برنامه را همراهی کردند.

عباس ماندگار از اعضای فری دم ناو در کانادا در ویژه برنامه سخنرانی داشت و

پیامهایی نیز از پریسا پوینده مسئول تشکیلات کمیته برای آزادی زندانیان سیاسی، مرجان اروندی از اعضای هیات مدیره کارزار جهانی نه به اعدام و حسن صالحی سخنگوی کمیته بین المللی علیه اعدام و نیز دو پیام از بهنام ابراهیم زاده فعال کارگری و دفاع از حقوق کودک و طه آزادی از فعالین کارگری سابق به این ویژه برنامه ارائه شدند. کلیه پیامی در مورد اعتراضات کارگران و بازنشستگان در ایران و موزیک روستری تو بردار از مهدی یراحی نیز در خلال برنامه پخش شد.

از ایران پیامهایی از یک کارگر معدن، یک کارگر کان ثالث نفت، یک کارگر صنعتی، و محبوبه یکی از پرستاران به این ویژه برنامه ارسال شده بود که مورد توجه قرار گرفت.

تاکیدات این کنفرانس بر برگزاری با شکوه روز جهانی کارگر، فریاد رسای شعار آزادی کارگران و معلمان در بند و همه زندانیان سیاسی، حمایت وسیع از کارزار سه شنبه های نه به اعدام و در سطح جهانی تقویت کارزار بایکوت جهانی جمهوری اسلامی و اخراج آن از سازمان جهانی کار بود. کمپین برای آزادی کارگران زندانی از میثم عتیق بخاطر اجرای زیبای این ویژه برنامه و کیان آذر از مدیریت کانال جدید قدردانی میکند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

۵ اردیبهشت ۱۴۰۴، Free Them Now (برگرفته از مدیای اجتماعی)

پیام مصطفی کارگر معدن به ویژه برنامه استقبال از اول مه

معدن زمستان یورت ۴۳ معدنچی جان باختند. چه شد؟ و یا در همین ماه خبر مرگ ۹ همکار دیگر در دامغان و مهاباد و در خراسان را داشتیم.. دیگر بس

است. باید به این بربریت سراپا جنایت پایان داد. یک کیفرخواست اول مه امسال، اعلام جرم علیه این جنایات و مرگ خاموش کارگران در محیط های کار است. در ویژه برنامه ای که دارید صدای ما باشید. ما دادخواهیم. زن زندگی آزادی

من کارگر معدن هستم. شانس زنده مانده ام و برای تامین لقمه نانی من و هزاران هزار کارگر معدن دیگر جانمان را کف دستمان میگذاریم و به اعماق هشتصد متری زمین میرویم تا ثروت و پول نصیب صاحبان معدن کنیم. خودمان هم هشتصد متری نهم مان است. اینجا بحث بر سر معدن مرگ است که در آن اعماقش هر لحظه خطر در انتظار ماست. میگوییم بوی گاز می آید. میگویند یا میروی یا تسویه حساب کن. کاری که با همکارانمان در معدنجوی طبس کردند و ۵۳ معدنچی را به مرگ محکوم کردند. همین شهریور سال گذشته بود. هشت سال پیش بود که در

جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار باید اخراج شود

اجلاس سالانه امسال سازمان جهانی کار در روزهای ۱۲ تا ۲۳ خرداد (دوم تا سیزدهم ماه ژوئن) برگزار خواهد شد. کمپین برای آزادی کارگران زندانی همچون سالهای گذشته در اعتراض به حضور هیات جمهوری اسلامی در این اجلاس و با تاکید بر اخراج جمهوری اسلامی از این سازمان به ژنو خواهد رفت و تلاش میکند صدای اعتراض کارگران و مردم ایران در آنجا باشد.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی (Free Them Now)

پیام جمعی از زندانیان سیاسی محبوس در زندان اوین به مناسبت فرا رسیدن اول ماه مه روز جهانی کارگر

ما بیشماران جامعه هستیم و روز کارگر روز همه ماست.

مایی که برای پی ریزی و ساختن جامعه ای نوین و در شان انسان مدرن امروزی، جامعه ای بدون فقر و بهره کشی و سرکوب، همراه و هم نبرد همدیگریم.

در شرایط حاضر بایستی گام‌های کوچکمان را مستحکم و از تمام فرصت‌ها و امکانات عمل بهره بگیریم. ارتباطات فردی و اجتماعی مان را گسترش و تحکیم ببخشیم و با همبستگی و ایجاد شبکه‌ها به طرح و تدارک و سازماندهی مبارزاتمان پردازیم و از مطالبات یکدیگر حمایت بعمل آوریم و به استقبال گشایش‌های عظیم اجتماعی برویم که خود آنرا رقم خواهیم زد.

جمعی از زندانیان سیاسی محبوس در زندان اوین ((برگرفته از مدیای اجتماعی))

فقر و فلاکت روز افزون، ابر بحرانها، ورشکستگی اقتصادی، رانت و فساد و ناکارآمدی، تخریب و غارت منابع و محیط زیست که امروزه هستی جامعه را به مخاطره انداخته است، محصول دهه‌ها سرکوب و بی حقوقی صاحبان حقیقی ثروت و سامان جامعه است

اما این نیمه حقیقت است و نیمه دیگر حقیقت، تکاپوی جامعه زنده و تشنه ی رهایی است که بیش از این توان و امکان تحمل چنین در خود ماندگی تحمیلی و بن بست فراگیری را ندارد.

ما جمعی از زندانیان سیاسی، همراه خیل کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان و اساتید دانشگاه، زنان و مردان آزادی‌خواه، فعالان حقوق کودک، محیط زیست، روزنامه نگاران، اقلیت‌ها همگی در نفی تبعیض و بهره کشی، استبداد و کهنه پرستی در یک سمت ایستاده ایم.

بیانیه اتحاد بازنشستگان به مناسبت ۱۱ اردیبهشت (۱ می)، روز جهانی کارگر و ۱۲ اردیبهشت، روز ملی معلم

آزادی‌های اساسی اند.

پس از انقلاب، هر دو قشر در مواجهه با فشارهای امنیتی و سیاست‌های نولیبرالی و خصوصی‌سازی، بار دیگر به میدان آمدند؛ کارگران با اعتصاب‌های متعدد در صنایع بزرگ، نظیر هفت‌تپه و فولاد و... و معلمان با تجمعات سراسری، تحصن‌ها و حرکت‌های اعتراضی برای حقوق عادلانه، آموزش رایگان و علیه خصوصی سازی آموزش و حق تشکلیابی، نشان دادند که همچنان صدای پر رنج اما پرحسبیت انسان هستند. این دو قشر، در ظاهر جدا از هم کنش داشته‌اند، اما در بطن تاریخ، همواره حاملان نوعی آگاهی طبقاتی بوده‌اند که می‌تواند بنیان پیوندهای عمیق‌تر در مسیر تحقق عدالت و دموکراسی در ایران باشد.

روز معلم و کارگر مناسبت‌هایی برای تجلیل نیستند، زیرا ستم‌های ساختاری، تجلیل را بی معنا و پوچ می‌کند. کارگر و معلم در نظامی که سود و انباشت را بر شان انسانی مقدم می‌دارد، در زنجیره‌هایی مشابه اسیرند. کارگر، نیروی بازویش را، و معلم، نیروی ذهنی‌اش را در بازاری می‌فروشد که در آن انسان برای بقا به کار گرفته می‌شود. معلم، برخلاف تصویر رمانتیک و مقدس‌وار که قدرت از او می‌سازد، اذهان را پرورش می‌دهد و اغلب در سکوت، قربانی سیاست‌هایی می‌شود که از آگاهی می‌ترسند و آموزش را به کالایی بی‌روح تقلیل می‌دهند. او نیز، همچون کارگر، در سلسله مراتبی نابرابر، ناگزیر است به فروش وقت، اندیشه و احساس خود، و تحمل نظارت‌های فرساینده و تحقیرآمیز و حقوق‌هایی ناچیز تن دهد؛ اگر کارگر جسم خویش را در معادن و کارخانه‌ها فرسوده می‌سازد، معلم نیز روان خویش را در کلاس‌ها، بخشنامه‌ها، فشارها و بی‌اعتنایی‌ها تحلیل می‌برد، و هر دو، در نهایت، قربانی فرآیندهایی هستند که ثروت و قدرت را از انسانهای زحمتکش تغذیه می‌کنند. گرامی داشت این روزها، اگر به‌راستی برخاسته از آگاهی و عدالت باشد، باید از سطح تجلیل‌های نمادین فراتر رود و به پرسشی ریشه‌ای بدل گردد: چگونه می‌توان نظامی را تاب آورد که شریف‌ترین تلاش‌ها؛ یعنی تولید اندیشه و تولید نان را چنین بی‌ارزش و بی‌پناه ساخته است؟

بیشمار معلمان و کارگرانی که حتا در بازنشستگی در زندان هستند و سپس اخراج می‌شوند. تا زمانی که معلم و کارگر، این دو ستون بنیادین جامعه، همچنان نه تصمیم‌گیرنده، نه قانون‌گذار و نه بهره‌مند هستند، از عدالت و آزادی نشانی نیست و هر آغازی برای رهایی، از همین‌جا؛ یعنی از فهم مشترک دردها و پیوند مبارزاتی این دو قشر آغاز خواهد شد. اتحاد بازنشستگان ((برگرفته از مدیای اجتماعی))

در تاریخ معاصر ایران، معلمان و کارگران هر دو در زمره پیشگامان مبارزه برای عدالت اجتماعی، حقوق صنفی و آزادی‌های سیاسی بوده‌اند.

روز جهانی کارگر ریشه در مبارزات تاریخی کارگران آمریکا، به‌ویژه اعتصاب بزرگ اول ماه می ۱۸۸۶ در شیکاگو دارد، جایی که هزاران کارگر برای تحقق خواسته ۸ ساعت کار در روز، به خیابان آمدند. تجمع مسالمت‌آمیز آنان، پس از پرتاب یک بمب و درگیری خونین با پلیس، به کشتار و سپس بازداشت و اعدام چندتن از رهبران کارگری انجامید. پس از اثبات بی‌گناهی آنان، این واقعه تکان‌دهنده به الهامی جهانی بدل شد و در سال ۱۸۸۹، اول ماه می را به‌عنوان روز جهانی کارگر برگزیدند؛ روزی که از همان سال‌ها وارد فضای سیاسی ایران شد و نخستین بار در دهه ۱۳۰۰ خورشیدی گرامی داشته شد، هرچند همواره زیر سایه محدودیت و سرکوب قرارداشت.

جنبش کارگری ایران، ریشه در اواخر دوره قاجار دارد و با شکل‌گیری نخستین اتحادیه‌های کارگری و سپس اعتصاب‌های گسترده در دوره پهلوی اول و دوم، به‌ویژه در صنعت نفت، به یک نیروی مؤثر سیاسی و اجتماعی بدل شد؛ اوج این مبارزات را می‌توان در اعتصاب‌های هماهنگ و گسترده کارگران نفت در سال ۱۳۵۷ دید که نقشی تعیین‌کننده در تضعیف رژیم پهلوی ایفاکرد.

جنبش معلمان نیز به‌صورت سازمان‌یافته در باشگاه مهرگان که یک نهاد صنفی-فرهنگی بود در اواخر دهه ۱۳۳۰ و اوایل ۱۳۴۰ به عنوان مرکزی برای پیگیری مطالبات معلمان شکل گرفت که علیه شرایط نامناسب آموزشی و معیشتی، وارد عرصه‌ی مطالبه‌گری شد. این روز نیز پیشنهادی اعتراضی دارد و به واقعه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۴۰ بازمی‌گردد، زمانی که دکتر ابوالحسن خاندلی، معلم جوانی که در تجمع صنفی معلمان برای بهبود وضعیت معیشتی و آموزشی شرکت کرده بود، به ضرب گلوله‌ی مأموران امنیتی در میدان بهارستان کشته شد. پس از آن، این روز به عنوان نماد مقاومت معلمان در برابر بی‌عدالتی به رسمیت شناخته شد. در اواسط دهه ۵۰ کانون مستقل معلمان شکل گرفت اما در سال ۶۰ با خشونت تعطیل شد. پس از آن کانون صنفی معلمان در دهه‌ی ۸۰ پا گرفت و تا امروز در اکثر شهرها به فعالیت ارزشمند خود ادامه می‌دهد. هر دو مناسبت، در بستر خود، بازتابی از تاریخ پر فرازونشیب مبارزه‌ی زحمت‌کشان برای دستیابی به حقوق انسانی، منزلت شغلی و